

Lietuvos Gelbėjimo Reikalas

Amerikos Lietuvių Doktorų Draugija jau gerokas laikas, kaip sutvėrė Lietuvos Raudonąjį Kryžį, po vardu Lietuvai Gelbėti Draugija. Tą jie darė, nes Lietuvos Raudonas Kryžius atsiskaukė i Amerikos Lietuvius melsdamas pagalbos. Tą jie darė dėlto, kad vienas iš Raudonojo Kryžiaus uždavinių yra medikalė ir sanitarė pagalba, kurią geriausiai gali parupinti daktarai, nes tai yra jų profesija. Todėl Amerikos lietuviai Daktarai pasiėmė šią darbą ant savo pečių, smarkiai ir pasekmingai varo.

Tačiau reikia pasakyti, kad be visuomenės, pritarimo, parėmimo, vieni daktarai nedaugiausiai galėtų nuveikti. Ką gi Amerikos Raudonas Kryžius būtų galėjęs nuveikti laike karės, jei visuomenė būtų pasilikusi kurčia šiame dalyke? Tokiu būdu Raudonas Kryžius yra mūsų visų pareiga ir darbas. Todėl reikia mums visiems ir velti, jei mes norime Lietuvoj vargstantčius žmones pagelbėti, sergančius pagydyti, nuogus aprėdyti, alkanus pavaldyti. Šitas viskas yra Raudonojo Kryžiaus uždaviniai.

Raudonas Kryžius nėra kokios nors atskiros politinės partijos, ar srovės darbas, taipgi nėra kokio nors atskiros luomo darbas, bet yra ir turi būti visų bendras darbas. Jeigu Raudonas Kryžius būtų po globa, ar srišyje su kokia nors politine partija, tai tasyk, jisai jau būtų dalimi tos partijos ir, suprantama, rupintųsi labiau savo partijos reikalais ir nariais, negu tais, kurie labiausiai reikalauja pagalbos. Todėl Raudonas Kryžius nėra ir neprivalėtų glaudisti prie bile kurios politinės partijos, nes kitaip darant išeitų jau srovinis darbas. Tokiu būdu kas bandytų glaudisti Raudonąjį Kryžį prie kokios nors partijos ar fondo, jau iškaltu galima sakyti, jog tuomi yra norima tą partiją arba tas fondas parenti. Tuomet Raudonas Kryžius nustoja buvęs visuomeniniu, pilnojo žodžio prasmė.

Nors tasyk, kada Lietuvos Raudonas Kryžius atsisaukė i Amerikos Lietuvius, melsdamas pagalbos, rodosi čia įvairiuose miestuose pavieniai skyriai pradėjo šelpti Lietuvos Raudonąjį Kryžį, bet tai buvo pavienės grupės neturėdamos centro ir, be abejonės, negalėjo veikti kaip vienas kūnas. Todėl Amerikos Lietuvių Doktorų Draugija, kuri kaip tokią, nesikiša politikon ir i kurią įeina visokių srovių daktarai, Sarpaliui, 3252 S. Halsted Street, Chicago, Ill., išrašius

centralizuoti, vedant ji visai bėpartijviai ir atskirai nuo visų fondų, o tik turi sąryšį su Lietuvos Raudonojo Kryžium.

Darbas yra pasekmingai varomas ir nemažai išsiplatinęs. Tačiau yra reikalinga, kad kiekvienoj lietuvių kolonijoj rastusi komitetai Lietuvai Gelbėti Draugijai (Liet. Raud. Kryžiaus), kad tuomi suteikus didžiausią pagalbą žmonėms Lietuvos. Taipgi yra nemažai susitvėrusių skyrių, kurie dar nesusinešė su centru. Todėl, tegul visų tų skyrių raštininkai susineša su centro raštininku ant žemiaus paduoto antrašo, dėlai nuoseklesnio darbo varymo. Tada iš centro gausite įgaliojimus kaip toliaus darbas varyti.

Kad Amerikos Lietuvių Doktorų Draugija varo darbą ištikimai, parodo, šitas, jog ji yra pasirengus kaip greitai aplinkybės pavels, pasiusti keletą daktarų ir keliolika nurių Lietuvos. Mat, Lietuvoje labai trūksta kaip daktarų, taip ir nursių. Todėl daktarų draugija nori šitą atlikti nors iš dalies. Jau yra keletas daktarų ir nursių pasižadėjusių važiuoti. Šiuo mi atkreipiame visų nursių užbaigusį savo mokslą, domą i tą, kad jei kuri norėtų važiuoti Lietuvon, tegul atsišaukia tuojaus, paduodant savo išlygas. Tegul atsišaukia tikiai tokios nursės, kurios yra baigusios savo mokslą ir turi paliudijimus.

Suprantama kiekvienam, kad šitokis darbas, kaip pasiuntimas būrelio daktarų ir nursių Lietuvon ir ten jų užlaikymas nemaža kaštus. Bė to, dar reikia sykiu pasiusti daugel vaistų, bandajų, chirurgiškų įrankių, kurių ten šiuo laiku visai nesi-randa. Tokiu būdu tas viskas reikia supirkti ir reikia nupirkti užtektinai tų dalykų. Tas visas bus siunčiamas tiesiog i Lietuvą kaip dovana nuo Amerikos lietuvių.

Kad šitą darbą įvykdžius greičiau, Amerikos Lietuvių Doktorų Draugija, atsišaukia šiuomi kaip i pavienes ypatus, taip ir i visas draugijas, melsdama prisi-dėti savo centais prie šio švento darbo. Tegul kiekviena draugija paaukauja šiam tikslui iš savo iždo arba kolektą padaro nuo narių. Tuomi nei draugijos, nei nariai nenubiednės, užtat Lietuvos žmonėms suteiksime didelę pašalpą. Todėl gerbiamosios draugijos nepasilikite kurčios šiame svarbiame klausime.

Visus pinigus reikia siųsti raštininkui — Dr. J. W. Sarpaliui, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill., išrašius

IS GYVENIMO.

— Atbėgau ką-tik iš prakalbų... Kalbėtojas pasakojo apie tai, kas dedasi mano gimtinėje ir tuom jis strošniai mane sugraudino taip, kad turėjau atbėgti pas tave, kumai, susiraminti. Paskam, žinoma, prašė aukų. Bet kaip aš bučiau galėjęs susiraminti, jei bučiau atidavęs Lietuvos reikalams savo graisius?...

Teisybė, teisybė, pas mane be pinigų gerti nemožna...

žekį ant kasieriaus Dr. J. Kulio vardo.

Dr. S. Biežis, pirm.
Dr. J. W. Sarpalius, rašt.

SAVAITĖS ATSTIKIMU APŽVALGA

EUROPOJE.

Austrams jau įteikta taikos sutartis. Pagal ją, Austriai turi sunažinti armiją iki 30.000 kareivių ir panaikinti konskripciją. Toliaus reikalaujama iš Austrijos: Priimta pripuolančią jai dalį buvusios valstybės skolų, dabar padalintų tarp visų naujų valstybių, kurios pirma sudarė Austro-Vengrijos imperiją;

Sumažinti ginklų skaičių; visą ginklų pėrviršį atiduoti Aliantams; užlaikyti tik-tai ginklų dirbtuvę; Atlyginti už nuostolius, padarytus Aliantams karės metu, — atlyginimas turi būti sumokėtas laike 30 metų;

Laikė 3 mėnesių atiduoti visą savo jūrų laivyną ir 20 nuosimėčių upių laivų; Atiduoti Italijai ir kitoms Aliantų valstybėms kabe-lius;

Atiduoti aukso, sutrauktą Austrijoje Turkų imperijos;

Atmesti Brest-Litovsko ir Bucharesto taikos sutartis.

Streikui ir sumišimui Italijoje vis dar tebesitęsia. Mieste Lucera 8 žmonės liko užmušti ir 30 sužeistų. Arti miesto Genoa užmušta du anarhistai. Romoje karieiviai daboja visus visuo-

menės trobesius, bankus ir

Graikijos premjeras Venizelos, kaip pranešama iš Vienos, paskelbė sumany-mą sudaryti naują Balkanų Pusiasalio Valstybių Lygą. Ru-manija, kaip sakoma, bent šiuo laiku prie tos Lygos neprisidėsianti.

Lloyd George, Anglijos premjeras, planuoja perorganizuoti Anglijos valdžią i Imperiale Federaciją. Tokios Federacijos parlamentas būtų atstovai iš visų dalių, kurios sudaro imperiją, t.y. iš Kanados, Australijos, Afrikos kolonijų ir tt.

Vengrijos sostinėje Budapešte suareštuota gatvėse 10.000 Žydų. Bela Kun praneša, jog tie areštuotieji yra Galicijos Žydai pirkliai. Prie suareštuotųjų atrasti pinigai yra paimti Bela Kun valdžios.

Omske įvyko kongresas visų Sibiro Rusų organizacijų, kurios veikia prieš bolševikus. Jo tikslu buvo sudaryti pagalbą Sibiro armijai pasekmingesniai kariavi-mui.

AMERIKOJE.

Amerikos Senatas svarsto Taikos Sutartį. Dėlai jos eina smarki kova tarp demokratų ir republikonų. Tarp kitų, ypatingai smarkiai eina prieš sutartį ir prieš prezidentą Wilsoną senatoriai Lodge, Moses, Norris, Hitchcock ir Williams.

Laivų darbininkų New York'e streikas sustabdė darbų dokuose ir sulaukė išsiuntimą 1.500.000 tonų prekių. „U. S. Shipping Board“, kaipo savininkas dvejų trečdalių sulaikytųjų prekių, pasiūlė streikie-riams 10 nuosimėčių, pakėli-mo algų, bet darbininkai pasiūlymo nepriima, nes jie — be to — reikalauja dar, kad būtų 8-ių val. darbo diena ir kad pirmybė darbe būtų duodama unijos nariams.

„The War Trade Board“, prie valstybės departamen-to, paskelbė atnaujinimą pirklybos su Vokietija. Taip pat ir vyriausis pači-ninkas Burleson pagarsino, kad susinešimas pačiu su Vokietija jau atdaras — galima siųsti laiška ir siun-tiniai.

O su Lietuva susinešimų dar nėra.

Jau nuo trijų savaitių nieko nebegirdime iš Paryžiaus, nuo Lietuvos Taikos Delegacijos. Pirmą, bent du kartų savaitėje, Ekzeku-tyvis Komitetas Washingto-ne gaudavo žinių iš Paryžiaus ir skelbdavo jas laik-raščiuose. Dabar laikraš-čiai nieko nebeįgauna, — turbuti Washingtonan žinių ne beateina.

Iš labai patikėtinų šaltinių girdėjome, kad Lietuvos Taikos Delegacija Paryžiuje negali ir nenori palaikyti ryšių su Amerikos Lietuvių istaiga, kurioje yra pp. Čes-nulis ir Mostowski. Tai, be abejo, žino ir krikščionis-demokratai. Tad klausia-

mas, dėlko jie dangsto tuos vyrūkus? Nickas Europoje, gal, ir nežino, kaip reikalinga yra Amerikoje teisėtai įgaliota Lietuvos atstovybė!

VISUKIOS ŽINIOS

VOKIEČIAI PARDUODA KUDIKIUS.

Vokietijos laikraščiuose pastaruoju laiku yra daug apskelbimų, kad atiduoda-ma kudikiai. Kaikur prašoma už juos piniginių atly-ginimo. Štai prie kokio di-delio skurdo privedė karė!

20.000 UŽSTOVŲ PETRAPILYJE.

Bėgyje 3-jų savaitių Petrapilyje suimta 20.000 žmonių, kaipo užstovų. Vietos laikraščiai kasdien skelbia surašus žmonių (po 50 ir iki 100), sušaudytų už pra-sižengimus. Tarp kitų yra senukas, 70 m. amžiaus, ge-nerolas, sušaudytas už tai, kad jo kambaryje atrasta senų ginklų, kuriuos jis laikė atminčiai savo žygių pra-cityje.

5.000 CHINIEČIŲ EINA PRIEŠAIS SEMENOVĄ.

Chinija pasiuntė 5.000 kareivių ginti šiaur-vakarinį savo rubežį nuo prisiartinančių gen. Semenovo karei-vių. Pirmu kartu Chinijos istorijoje naudojama orlai-viai ir automobiliai karei-vių transportacijai.

KAINOS RUSIJOJE.

Iš Murmansko sugrįžęs seržantas A. Barnhouse nu-pasakoja, kokios dabar yra kainos Rusijoje. Jisai ra-šo:

„Pas mane dirbo berniukas. Jis nusipirko audeklo kelnėms pasiuti ir mokėjo 90 rublių (arba \$10.80); paskui jis turėjo užmokėti 120 rublių už špulukę siulų. Kitas žmogus pirkė sau vienas kelines ir švarką ir mo-kėjo 900 rublių... Viena dė-žutė Amerikos „Talcum-Poder“ parsiduoda už 17 rublių, arba už \$2.04... Už galioną „rumo“ mokama 2.500 rublių, arba \$208...“

NUPLAUKĖ PRIE MEKSIKOS PAKRAŠČIŲ.

Arti 200 kariškų laivų iš S. V. laivyno plaukia Atlan-tiku linkui Meksikos, — per Panamos kanala. Manoma, kad S. Vastijos turėsiandis įsikišti i Meksikos betvarę, kur neseniai nužudyta Amerikonas Correll, apielinkėse Tampico.

BALSAVIMAS DĖL STREIKO PILNO INDUSTRIJOJE.

Pittsburghe Amerikos Darbo Federacija isakė 150.000 organizuotų darbinin-kų balsuoti klausime strei-ko. Tuo paliečiama United States Steel Corporation ir

kitokių pilno išdirbystės visoje šalyje. Darbininkai ketina paduoti 13 reikalavi-mų, tarp kurių yra: 8-ių va-landų darbo diena, tinkamam pragyvenimui derama alga, panaikinimas kompa-nijos unijų.

Balsavimai jau prasidėję ir turi užsibaigti laike 3. dienų.

S.L.A. CONNECTICUT APSK. IŠVAŽIAVIMAS.

20 d. liepos, „Savin Rock“ parke, netol New Haven'o, gražiame pajuryje, buvo Connecticut valstijos S.L.A. kuopų išvažiavi-mas. Tai yra metinė tos a-pielinkės S.L.A. kuopų šven-tė. Nežiurint to, kad per visą dieną lynojo ir parke buvo daug purvyno, žmonių privažiavo gana daug iš visų apielinkų: iš Waterbu-ry, New Haven, New Bri-tain, Bridgeport ir tt.

Išvažiavime kalbėjo „Tė-vynės“ redaktorius V. K. Račkauškas.

Buvo pardavinėjama lite-ratura ir Lietuvos valstybės vėliavukės (geltona žalia-raudona).

GRAŽI DOVANA.

Mr. ir Mrs. Wimpfeim-er'ų sunas kareivis Jacques liko užmuštas /karėje. Tė-vai, pagerbimui sunaus at-minties, padovanojo Mon-mouth Memorial Hospital, Long Branch'e, \$150.000.

KIEK PRILYJA VANDENS.

Pereitoje savaitėje daug lijo, — New York'e prilijo, abelnai skaitant, netol 5 co-lius. Ką tas reiškia, paro-do tai, jog 5 coliai lytaus ant vieno akro ploto sudaro 31.363.200 kubikinius colius vandens, arba 135.715 galio-nų, arba 567 tonai van-dens...

Viename tik Coney Is-land, prie New Yorko, dėlai lytaus pereitąjį nedėldienį visokie vertelgos turėjo nuo stolių arti \$1.000.000.

Apie Organizuojamą Dienraštį.

Brooklyne rimtai imtasi darbo, kad suorganizuoti dienraštį. Organizavimo darbo priešakyje stovi vei-kėjai, susispietę aplink „Vienybę Lietuvinkų“. Te-ko girdėti, jog ir „Amerikos Lietuvis“ yra užinteresuo-tas dienraščio klausimu ir gali prie naujos organizaci-jos prisidėti.

Šviesa tamsai juokiasi.

Čia teisybė, kaip pečiaus šviesybė.

Viena kregždė nepadaro pavasario.

Koks paritus, toks pašta-čius (Krėsnas).

LIETUVOS RESPUBLIKOJE

LIETUVIŲ UPAS TĖVYNĖJE.

Palyginimai.

Vargu būtų galima ką nors palyginančio privesti su Amerikos Lietuviais. Nežiūrime, kad Lietuvos žmonės daug prikrento ir kad įvairūs nauji kentėjimai jiems graso diena iš dienos, jie nenustoją gero upo ir darbe dėl tėvynės išliuovimo yra pasiryžę viską paaukauti, nesikiriant nei brangiausios už viską — gyvybės. Iš spaudos matoma, kad Lietuvoje žmonių upas ne oro atmainomis nustatomas, kaip kad pas mus didžiojoje, bet tolygus, vienas ir tas pats. Nei opių klausimų iškilimas juos veda prie dejavimų, nei krizis jiems plaukus šiaušo ant galvos, nei Lenkų įsiveržimas Lietuvon juos nugąsdino ir nei nusiminimas nei varė — Lietuvis paliko vis tas pats šaltas dabotojas savo teisių ir pasirengs kas valanda, jei bus pašauktas, stoti ir ginti savo šalį nuo svetimų. Ne verkšlena Lietuvos spauda, nei virkdo kitų, bet ji pirmoji stovi rimtai ant sargybos ir sergėdama daboja, kad piliečiuose palaikyti kantrybę ir tai ne sentimentaliais budais, bet karzygišku budu: yra vargas, yra bėdos, bet mes jas turime nugalėti ir šalį išliuosuoti — būkime pasirengę ir didesnių vargų pergventi — visko gali atsitikti; nusiminime ir ko vokime su viltim, kad tėvynė bus liuosa.

Ir kuomet Amerikos Lietuvos skvernus pasigriebęs dumty, Lietuvos Lietuvis rengiasi kovon. Štai pavyzdys. Ateina bolševikai apsiginklavę ir remiami rusų bolševikų — didelės šalies. Lietuviai nei armijos yra, nei valdžios suorganizuotos, nei pinigų, nei žmonių visiems darbams tinkančių valstybėje. Tai krizis didžiausias. Bene pusė Lietuvos užimta — tik Suvalkiai palikus liuosa. Ir kas atsitinka. Iš burelio pirmųjų inteligentų susidarius valdžia šaukiasi ir žmones heroiskai atsišaukimu: Vyrai ir moters pavojus — stokime šalį ginti! Ir štai vyrai su ginklais, moters su drapanomis, maisto pūdėliais eina aplink vadus ir auklia: Veskite šalį ginti! Ir eina ginti tėvynę. Ir gina. Bolševikų antplūdžiai netik su laikomi, bet atmetami ir, pagaliaus, visa Kauno, didelė dalis Vilniaus gubernijų paliuosuojamos. Štai vėl Lenkai užplusta. Ar buvo kokis pasikarsčiavimas? Anaipol. Lenkai įsibrovė į Vilnių, užėmė miestą, bet tai nereiškia pergalės. Tai suprato Lietuviai ir jie nesekė Lenkų budu, kad tuoj užpulti ir ginklu vyti. Pažiam Vilniuje prasidėjo persekiojimas Žydų, po to Lietuvii, vėliau Baltgudžių. Skriaudžiamieji sudarė vieną frontą prieš Lenkus. Ne iš kareivių frontą, bet savo darbais. Rusai ir gi buvo su nuskriaustais. Pradėjus persekiojimus daryti — Lenkai buvo sulaukyti aliančių. Lietuviai susispietė

organizacijos Vilniuje, išleido keletą laikraščių Lietuvos ir Lenkų kalbose ir pradėjo į žmonių širdis šauktis. Lašas po lašo akmenį suaižo. Lietuvii teisingi balsai ir nuosirdus atsinešimas užstojo Lietuvius ir susikirto su endekiškuoju. Pasirodė Lenkų silpnybė. O tuom laiku Kauno valdžia nesnaudžia: ji surenka savo spēkas, užveda tvarką šalyje ir organizuojas, rupinas nuo bado žmonės apginti, pinigais ir kitomis reikmenimis apsirupinti. Ir galė Kauno valdžios valandomis auga. Ir pamatė Lenkai, kad su pajiega tuoj reikės skaityties. Presekucijos pavergtųjų tautų Vilniaus, Gardino ir kt. gubernijose Lenkų intekmę nužudė ir jie užuojautos nustojo Baltgudžiuose. Keletas rusų kalba einančių laikraščių Vilniuje varo agitaciją už Lietuvą. Vilniaus mieste Lenkai nustojo kontroliuoti, jei bent kareivių pagalbą panaudoję ant savo pastato. Bet žmonių opinija atigrežė prieš Lenkus. Moralis Lenkų sunkibimas. Atėina vėl žinios, kad Lenkai Vilnių iš Kauno pusės fortifikuoja, kad aliantai nedaro žingsnių Lenkų prašalimui iš Lietuvos. Ir Lietuvių diplomatai ne malda, bet reikalavimu ir aliantų kreipiasi ir praneša apie Lenkų darbus Lietuvoje. Nėra atsako. Tuomet visuotina mobilizacija Lietuvoje prasideda. Kariuomenė iškyla iki suvirš 80.000 vyrų. Aliantai pamatė Lietuvius ginkluojanties Lenkam uždraudžia Lietuvoje šeiminkauti. Vienok Lietuviai savo fronto nenaiškina. Laukia pasirengimo momento, kada vėl trimaitis ženklą paduos ir kovon už laisvę ir teisybę pašauks. Ir vaikai Lietuvos pasirengę laukia tos valandos.

Ir statymo darbe Lietuvoje upas augštas, puikus. Skaityk korespondencijas, kronikas — visur matai, per dēm visą Lietuvą, pasiganėdinama tuom, ką turima ir įjieskoma išėjimo iš bėdų. Tvarka greitai statosi, — valsciai, parapijos organizuojasi, mokyklos kuriamos, švietimo darbas plėčiamas, didinamas, kooperacijos tveriasi, pačtas užvedamas, telefonas, telegrafas įvedamas ir miestai, miesteliai jau sujungti ir vieni kitais susieša, pirklyba atnaujinta, pramonė užvedama, kariuomenė palaikoma, karinės mokyklos, kooperacijų kursai įvedami ir žmonės iš visokių darbų parengiami. Ar apie tai girdėjote? Gal dar ne, išgirsite vėliau iš „Tėvynės“ spalvų.

Jau atėjo keletas laiškų iš Lietuvos. Ar matėte juose nusiminimą, ašarojimą? Jie parašyti ne tuo budu, kokiu Amerikiečiai jiems rašys; Amerikietis Lietuvos ne vargo matęs, pragyvenęs ramiai verkšlenimais pargys į Lietuvos žmones. Jau teko matyti tokių laiškų. O Lietuvos vargų-vargus persekiojimus daryti — Lenkai buvo sulaukyti aliančių. Lietuviai susispietė

laiku, tik truksta darbams gyvulių, nėra kur gauti žebatukų, bet apsieiname. Dabar Lietuva mūsų laisva, tai tikimės tuoj tas bėdas išgyvensime. Arba vėl rašo: nėra kam ukės vesti, grįžk brolau, vesk. Bet apie vargą tenai nėra. Ir tai rašo ne diplomatai, bet žemdirbiai — paprastieji žmonės.

Ir paimkite Lietuvioje ar tai valdžios išleidimus, ar Tarybos tarimus, ar kokiam susirinkime padarytas rezoliucijas — visur tas pat tonas, visur tas pat upas, visur tokios viltis.

Ir eina darbas zovada. Jau teatras Lietuvoje turiama jau teatralams parengta lyra mokyklos, kinematografai, spektakliai kaimuose jaunimo parengiami ir perdēm visą šalį. Ir vėl ukininko klounas spektaklio perstatymo dienoje pasipuošia dar puikiau ir žmonės pripildo jį dar pilniau, negu kada kitados, prieš karę, buvo. Ir kaip skaitai šiandien Lietuvos laikraščius, tai taip ir atsimena prieš karę metai ir užmiršti, kad karė buvo, kad Lietuva griovė, kad tėvynė vargo.

Bet yra ir ženklų karės. Rašo laikraščiai, kaip Lietuvoje atstatymo darbas vartomas, kaip jį reikia atlikti, kaip kas turi dirbt. Įsižiūrė. Ir štai stojasi baisus vaizdas. Rodos, tik matai po didžiausio gaisro, apgesintų nuodegiųjų garavimą, matai, kaip nelaimingieji kaimynų ramina, matai kaip kaimynas gelbsti kaimynui darbe ir stato savo draugo naują būdinką; matai ilgus virtines talkų rąstus gabenant į laukininkus, girininkus smarkiausia dirbant, kad padarus reikalingi trobesiai. Ir jaučiasi, kad tenai visi kaimynai lygus likime — daug padegėlių, daug gedulose, daug abejonėse, daug netikrume, bet nežiurint į tai pas juos upas vis yra, tveriančių žmonių upas ir jie, kad ir ašaroti, o stato savo šalį, atlieka darbą ir be nusiminimo. Pergyventos nelaimės — ko bėdavoti, o pergventi turėjome, nes laisvę tėvynę juk uždyką nepirkai, — taip, rodos, galvoja Lietuvos ukininkas. Ir todėl nėra nusiminimo.

Mes pirkome laisvę, o jūs, broliai, Amerikos Lietuviai, ką pirkote? Ko jūs nusiminėte? Gal paklausti Lietuvos Lietuvis.

— Nei davė, nei pirkė, nei nieko nustoje, ko jūs turite raudoti? Ar kad mes nustojom jums už tai graudu? Berekalo broliai graudinatės, — mes tuoj ir vėl turėsime. Nesigraudinkite! Grįžsite tėvynėn, ten rasite mūsų parengtą puikų puikuokėlį, išgirsite vėl gegutę kukuojant, vėl žydės bijunai, rožės, radastos, dainuos mergelės, berneliai žirgulus balnos, šieną barais pjaus, bitės medų neš, vyšnios žydės, uogos sirps, miškai šlamės, sodybos pasakas seks, senukės, senukai porint jaunuolius mokins — nusimininkite Amerikos Lietuviai, neraudokite.

Kokia tai ironija. Mes einame prie to, kad mums Lietuvos vargšai taip pasakys, nes mes ir savo spaudoje ir darbais ir vis-

me nuduodame savo padėjimą blogesni už Lietuvos elbėtos. Ir tai parodome savo darbais link Lietuvos ir link savo pačių reikalų. Mus spaudoje rišami klausimai kaip Lenkų verkšlenimui, mes aukų prašome verkšlenimui, mes duodame ir raudame, mes turime — raudame. Kada nustosim raudoti? Kada pas mus bus suteiktas auka su tvirtu pasiryžimu ir be raudos? Kada mes kada duosime Lietuvai?

Idomų klausimų pastaciau, bet teisingai, nes mes neesame nieko jai davę (išimant Lietuvii Centralio Komiteto pinigų, kuriuos to komiteto pirmininkas J. S. Lopatto ir valdyba vos išveržė Lietuvos žmonėms iš tuių sąvų žmonių nagų). Ne same taipgi dar gerai susiorganizavę ir ką nors duoti. Ar ne laikas?

NAUJAS LAIKRAŠTIS (Quasi Recenzija).

Gegužės mėnesyje pasirodė laikraštis „Vanagas“, leidžiamas Cleveland'e, O. (6307 Superior Ave., toks pat adresas ir Clev. Liet. Statymo Bendrovės).

Mūsų laikraščių tobulinimos laikotarpįje iš laikraščių reikalaujama daugiau, negu praityje. Anais laikais, kada mūsų laikraštija buvo vystyklusose, viskas budavo gera. Pavyzdžiui, senovėje redaktorius apibraudavo pašėliu lenkiškame (ar anglų) laikraštyje žinutę ir paduodavo ją zeceriui (ar zecerei), kuris pats „versdavo“ žinią tiesiog į „vinkelį“, — atsiminkime netolimos dar senovės, kaip kuriuos laikraščius. Dabar jau nebe ta gadyne. Dabar mūsų skaitytojai daugiau reikalauja iš laikraščio, jie nori rasti jame vėlesnių žinių; nuoseklus gvilidenimo mūsų politikos klausimų; pamokinančių raštų apie sveikatą, apie pramonę ir apie įvairius socialio ir ekonominio gyvenimo klausimus.

Tatai, kalbant apie naujus laikraščius, paprastai norima matyti juos jei ne geresnius už esančiuosius, tai bent nors ne blogesnius — kalbos, turinio ir pakraipos žvilgsniais.

Satyros laikraščiai kažkodėl tarpe Lietuvii dar neranda užtektinai dirvos. Ejo „Tarka“, ejo „Dilgėlės“ (dabar nauja redakcija ir administracija, nutolusia nuo buvusios), buvo „Žvirblis“ ir dar keletas. Bet nei vienas tų satyros ir juoko laikraščių nesugebėjo taip juokties iš Lietuvii gyvenimo ir klaidų, kad galėtų įsigyventi, kad užimtų pastovią vietą laikraštyje.

Laikraštis, kurį turime prieš save, irgi yra satyros ir juoko. Bent taip sakoma antgalvyje. Jame tos satyros ir to juoko — kiek „katė priverkė“, anot tos pasakos. O rodos sveikam juokui pas mus yra daug medžiagos. Tik nėra kas ją sunaudoja. Turime gabių plunksnų satyrai žodžiais aprenkti, tik tos plunksnos bergždžios. Gi tie „satyros ir juokų“ laikraščiai, kuriuos turėjome ir turime,

tankiausiai „juokus“ kregia arba perdaug grubioniškai, arba perdaug „nejuokingai“. Tarytum Lietuvis ir nemoka juokties. Nors taip ištikrųjų nėra.

Kalbamajame laikraštyje „Vanage“ pirmame jo numeryje jau pasirodė grubioniškumas, „chamizmas“, surištas su partijine agitacija. Antrame numeryje — daugiau to grubioniškumo pasirodė. Pvd. Didbobs eilėse „Didvyris“ taip nerangiai pajuokiamas yra Fabionas ir Antanina, taip grubioniškai — meškos letena „nujuokiamas“ Tautos Fondas ir kun. Bartuška, kad atrodo, buk tai daro didžiausius „bedievis“, — o tuo tarpu žinome, jog „Vanagas“ nori būti tam tikros krikščionių-demokratų atskalos nuomonių išreiškėju ir, kiek girdėjome, redaguojamas yra kun. Janušo. Pačios gi eilės, jų forma etc. pasigailėjimo vertos.

Dėl kuriozo atkartosime čia tas „eilės“, — lai dailės (kadir „satyriškos“ dailės) mlytojas pats persitikrina.

Tos eilės yra tokios:
„Ar jūs žinot, koks aš ponas?
Mano vardas Fabionas.
Turiu puskapį viakių,
Nu, ir dar šiek-tiek merginų.
Visos įstaigos gyvuoja,
Vien tik tai mano globoje.
Laikraštį turiu monopolį,
Kurio galas gan' dar toli.
Kadangi reikalinga man globa,
Turiu dar ir vieną bobą.
Kurios vardą visi žino,
Nes ji garši Antanina...
Augsčiausią Tarybą sudarau;
Ten savo vaikėžus suvarau.
Ten iš nykštukų didvyrius darau,
Ir ten savo nešvarią politiką varau.
Vaikėžą, kurį prašalino Žemaičių Seminarija,
Pakšt, nusiunčiau į Šveicariją.
Jeigu nemoki Newark klebonauti,
Garsų delegatą vardą gali gauti.
O jei tik pagerbsi mane ir
Antanina.
Galėsi matyt net tolimą Argentiną.
Nors jūs vaikėžai neduok kam verti,
Vienok dėl manęs esat sutverti.
Darysiu, šauksiu, kaip tik galėsiu,
Iš Tautos Fondo jums apmokėsiu.
Kas mano galybės tikrai nesuprato,
Tam, negelbėjo laipsnis pagaliaus daktarato.
Todėl didi ir maži, jauni ir seni,
Rėplomis pulkit visi prieš mane,
Žinokit gerai, kas aš per ponas,
Mano gi vardas yr' Fabionas.“

Kiekvienas supranta, kokia ypata yra čia „pajuokiamas“. Bet vargiai galima juokties; — nesinori, nes visai nejuokinga. Jauti, kad tokias eiles parašė tikrai boba arba dėdas, dručiai tužes ant pajuokiamo žmogaus. O gal tai partijinės varžytinės už lyderšipą ar už kleboniją?

Kitoje vietoje bandoma pakrėsti juoką apie p. Bartušką Šveicariuose ir jo nuopelnus Lietuvos laisvės reikalais. Tema, kaip matote, netinka juokui: dėl tokių darbų, kokius Europoje atliko p. Bartuška ir visi jo vienminčiai, juokties nevalia, — žaizdos, kurias padarė Lietuvai jų darbas, yra perdaug sopulingos, kad iš jų juokus kretus. Pajėto ir šis juokas nėra juokingas. — „chumsy“, kaip Amerikonai sako. Štai, kaip „Vanagas“ atsaiko į Žemaičių-Kukučio paklausimus apie kun. Bartušką:

„1. Kas kun. Bartušką siuntė į Šveicariją ir visas kelonės bei kitas išlaidas apmokėjo?
„2. Kiek kun. Bartuškos kelionė į Šveicariją užlaikymas iš viso lėšavo?
„3. Ką kun. Bartuška, apart komunikavimo darbščiausiojo veiklo kun. Viskonto, daugiau nuveikė?“

„Atsakymas Žemaičių-Kukučiai:
„1. Kuniga Bartušką į Šveicariją siuntė Antanina ir Fabionas. Jiedu apmokėjo ir kelionės išlaidas. Bet nesupyk, Žemaiti-Kukuti, kad aš negaliu tau viešai pasakyti kieno pinigais Antanina ir Fabionas apmokėjo kun. Bartuškos kelionės išlaidas.“

nes jeigu aš atvirai pasakysčiau, kad iš Tautos Fondo, tai būtų baisus dalykas!

„2. Atsiprašau, Žemaiti-Kukuti, — tu esi tiesiog pašėlęs žmogus. Nugit tik tu pats pagalvok: jeigu aš tau pasakysčiau teisybę, — tai tu šiandien pat gelbėdamas Tautos Fondą, padarytumei didžiausį skandalą. „Vanagas“ skandalų nemėgsta, todėl ir nieko nesakys.“

„3. Oi, vaikeli! Žemaiti-Kukuti, čia tai jau tavo sučiupau! Dabar aiškiai matau, kad tu esi tikras tamtuolis. Nežinai, vargše, kun. Bartuškos milžiniškų darbų. Nagi štai, žiūrėk: negana to, kad kun. Bartuška iš Tautos Fondo užmokėsiu apyturėjo, bet dar ir popiežių regėjo, kurs Bartuškos pagąsdintas net drėbė pradėjo. Ruskių caras Bartuškos neregėjo, todėl iš pistaliato nusišaut norėjo, o kaizeris taip baisiai sudrebėjo, kad Bartušką net į Kauno kalėjimą įdėjo.“

Gaila, pastangų, dedamų tokiame leidiniui, — jo likimas bus, be abejo, toks pat, kaip ir kitų tos rūšies laikraščių: paerzina paerzines žmones ir eina amžinatvėn, nepalikęs pasauliui nieko, už ką jis turėtų būti dėkingas sumanytojams ir vykintojams sumanymo.

K. Vairas.

KĄ REISKIA ŽODIS „TĖVUNAINIS“?

Pastaruoju laiku Amerikos Lietuvos rašliavoje ir gyvoje kalboje dažniau pradėta vartoti žodis „tėvunainis“.

Šis žodis vartojama įvairiose prasmėse apibudiniui: tautietis, tautininkas, tikras lietuvis, patriotas. Šiomis dienomis paskelbtuose Daktarų Draugijos atsišaukimuose taipgi vartojama žodis „tėvunainis“ prasmė „patriotas“ ar „tikras lietuvis“.

Nei Lietuvoje, nei čia Amerikoje nesu girdėjęs šio žodžio „tėvunainis“ iš liaudies lūpų. Tiesa, Amerikoje jau nuo senai, ypač Dr. J. Šliupo raštuose ir jo gyvoje kalboje, vartojama šis žodis „tėvunainis“.

Esu girdėjęs keno-tai aiškinimus, jog žodis „tėvunainis“ esąs kilęs iš žodžių: tėvynė ir ainis, kas turėtų reikšti tą patį, ką tėvynės sunus.

Kadangi „Tėvynė = tėvų žemė“ yra kunas negyvas, „ainis — sunus“ — kunas gyvas; — tai būtų neloginga (nenuoseklu) manyti, jog žemė (tėvynė) gimdo sunus (ainius); ir kadangi tais pačiais logikos dėsniais vadovautais tveryboje žodžių Lietuvii kalboj, todėl būtų neloginga manyti, jog konstrukcija žodžio „tėvunainis“ būtų tikra, o augščiau nurodytoji jo prasmė teisinga.

Pagal šito, žodis „tėvunainis“ yra ar lietuviškosios inteligentijos nukaltas, dirbtinas, ar netaisykliškai rašomas ir netikrojo prasmę vartojamas kitas žodis, butent: „tėvunainis“, Žemaičių vartojamas, ir Žemaičiams jo prasmė žinoma.

Pas Žemaičius tėvunainiu vadinamia vyresnysis šeimynos sunus, kuriam tėvui pasimirus, palieka visa ukė-žemė, paveldėtos tėvo teisės, — tik jis privalo tėvo paskirtas dalis išmokėti savo jaunesniems broliams ir seserims.

Kadangi pats šių žodžių rašytojas yra vyriausis sunus, šeimynos, dažnai budavo pavadintas tėvunainiu. Bet mano tėvas visad atsaikydavo:

„Koks čia jis tėvunainis,

kad neturiu žemės.“ Mat, jei manų tėvas būtų turėjęs žemę (jis buvo nuomininkas), tai aš bučiau buvęs savo šeimynoje tėvunainis; tėvui mirus, buč paveldėjęs visą žemę-ukę su išlyga išmokėti skirtąsias dalis kitiems savo broliams ir seserims.

Tėvunainis reiškia tą pat, ką majoritas.

Žodis „tėvunainis“ susideda iš dviejų žodžių: tėvas ir ainis, tėvų ainis arba tėvun ainis.

Kaip matome, ši žodžio konstrukcija yra loginga, atsako Lietuvii kalbos logikos taisyklėms. Šis žodis vartojamas yra Lietuvii laudies, ir jai žinoma yra jo prasmė.

Žodis „tėvunainis“ yra lietuviškosios inteligentijos nevykusiai nukaltas ir beprasmis, todėl jis privalo būti išmestas iš Lietuvii rašliavos.

Šalip žodžio „tėvunainis“ Žemaičiai vartoja kitą žodį „tėvionaitis“ apibudiniui vienturtį sunų. Tėvionaičiu vadinama vienatinis sunus šeimynoje, kuris vienas pats paveldėja visą ukę-žemę ir, neesant kitų brolių, nereikalauja mokėti dalių.

Pebėjus.

TVERKITE KOMITETUS.

Lietuvos žmonės miršta iš bado; serga visokiomis ligomis, o vaistų neturi; vaikščioja pusnuogiai, nes drabužių neturi ir negali gauti. Lietuvos Raudonasis Kryžius prašo per ašaras juos gelbėti. Ar mes atsisakysime paduoti savo broliams, seserims pagalbos ranką? Ne. Mūsų kiekvieno yra šventa pareiga gelbėti juos.

Šituo darbu užsiima Amerikos Lietuvii Daktarų Draugija, sutveriant Lietuvai Gelbėti Draugiją (Lietuvių Raudoną Kryžį). Ir jie patį pirmi aukavo šitam tikslui. Šis šventas darbas reikia išplatinti po visą Ameriką. Todėl Amerikos Lietuvii Daktarų Draugija kreipiasi į Tamistą kaipo gerą Tėvunainį, kad sutvertumėt komitetą Lietuvai Gelbėti Draugijos savo mieste.

Pilnai pasitikėdami, kad Tamista karštai darbuosis šiame reikale ir sutversi komitetą kuoveikiausiai, čia prisiunčiame paaiškinimą, kaip darbuotis sutvėrus komiteto skyrių.

Vardan Amerikos Lietuvii Daktarų Draugijos, Dr. S. Biežis, pirm. L. G. D. Dr. J. W. Sarpalius, raštin.

Žmogus šaudo, Dievas kulkas nešioja.

Šovė į kulnis, o tropijo į nosį.

Prie kumos netolimas kelias.

Šnypščia it kurtis po lauzū.

Suns balsas neina į dangų.

Šuva, grauždamas kaulą, ir savo prietelių nekenčia.

Paišinę katilą nenušveisi.

PERŽVALGA

„Žinios iš Paryžiaus. — „Tėvynės“ Redaktorius gavo žinių iš Paryžiaus. Vardo veikėjo, kurs tas žinias mums suteikė, negalime, kol kas, dėl žinomų priežasčių, paskelbti. Čia paduodame kaipurias jų.

Taikos Delegacija labai džiaugiasi, kad Chicago Seimas nusisėkė.

„Labai džiaugiamės, kad Chicago Seimas gražiai pa-
vyko...“

„Už viską geriaus buvo, kad užgrytė Lietuvos valdžią ir tokiu būdu pasmerkė Gabriadą ir jos rėmėjus, kaip Mastauskis, Česnulis, Bartuška ir kt. Mat, Gabrys ir jo šalininkai vis dar bruzda tarp Francūzų ir Amerikiečių. Prie Anglų jie nekimba. Gabrys bijosi, kad Anglai gali su juom taip pasielgti, kaip ketino pasielgti Lietuvos valdžiai, t. y. patupdyti čypėn... Svarbu yra, kad Amerikoje Gabriadai būtų sprandas nusuktas galutinai.

„Skaitėme laikraščiuose, kad Česnulis skelbė katalikų Taryboje, buk p. M. Yčas Mastauską gyres ir sakęs, kad „Mastauskas nieko blogo nepadare“. Tai yra tiktai melas, — tokio užreikimo iš pusės p. Yčo nebuvo. Juk kiekvienam aišku, jog agitacija prieš Lietuvos valdžią ir norėjimas ją nuversti nėra geras darbas. Ką-gi kita tas reiškia, jei ne blogą darbą?

„Lietuvos valdžiai pinigų labai reikia, o tuo tarpu Česnulis buvo pranešta katalikų Taryboje, kaip tai spaudoje paskelbta, kad „pinigų iš Amerikos Lietuviai neprašoma.“ Tiesiog atbulai!

„Čion Lietuvos Taikos Delegacija labai piktnisio ir piktnisio iš katalikų pilamų šmeižtų ant Seimo ir jo rengėjų. Dabar-gi visi yra linksmi, kad Seimas taip gerai pavyko.

„Koalicijos veikimą Amerikos katalikai kjojomis trempia, o Lietuvoje tai tik tokiu būdu ir teveikiama. Buvo mėginta Dovydaiti „dangun iškelti“, bet tas ne pasisekė, tik kunigai su savo politika pridarė medžiaginių nuostolių Lietuvai... Partijos Lietuvoje gyvuoja ir veikia, tik ten jų sutarimas yra galimas, ko Amerikoje, dėja, nėra.

„Česnulis Paryžiuje buvo ignoruojamas; ant jo žiūrėta, kaip ant katalikų partijos pasiuntinio žinioms surinkti ir joms Tarybai parvežti, bet ne kaip ant įgaloto atstovo...“

Lietuva nėra patenkinta Amerikos Lietuvinių veikimu.

„Tulais atžvilgiais (pvzd. Ekzekutyvio Komiteto Washingtono tveriamoji Ekonominė Komisija) Lietuviai Amerikoje užurpuoja Lietuvos valdžios prerogatyvas, kišdamies, taip sakant, ten, kur jiems neprivalo kištis. Lietuvos valdžiai neduos jų prerogatyvų, o pati prisijus savas komisijas, kokių reikės. Amerikoje gali veikti tikrai prievartės komitacijos

savo atsakomybėje, — jei bent viena ar kita gautų kokius įgaliojimus nuo Lietuvos valdžios. Dabar Lietuvos valdžiai visai nepasitiki Lietuvių veikimu Amerikoje.

„Išrinkimas Česnulis ir Komiteto Europos Lietuviams duoda progos manyti, jog Amerikos katalikai nori palaikyti Amerikoje Gabriadą. Tokiai katalikų taktikai reiktų griežtai pasipriešinti. Toks katalikų vadovų kunigų elgimasis parodo jų neistikimybę Lietuvai. Juk Gabrys dirba su Lenkais, tai ar ne aišku, kad rėmimas Gabrio arba jo šalininkų yraėjimas prieš Lietuvos valdžią ir tarnavimas Lenkams?

Lietuvos rubežius dabar.

„Paskirtoji dabar „demar-
kacijos linija“ tarp Lenkų ir Lietuvų, einą Augustavo kanalu, po tam — Nemūnu iki Merkinės, per Landvarą, Vėlniaus link, ir iki Kazokiškės. Tad Gardino gubernija ir Vilnius liekti Lenkų rankose kolkas, po Francūzų globa, kuomet Suvalkija ir Kauno gubernija yra įtakoję Anglų. Toksai dalykų stovis gali privesti prie netekimo Vilniaus ir Gardino gubernijos. Gaila!.

Lietuvos Militarė Komisija Paryžiuje pripažinimas nepriegulmės Lietuvai.

„Dabar Paryžiuje viešai militarė Lietuvos Komisija, — Pulkinkas Koreva, Pulkinkas Gedgandas ir Leitenantas Bielūnas. Kaip tik jie atvyko Paryžium, Rusų Pulkinkas Sokolov tuo jaus pareikalavo, kad jie stotų jo militarėn globon! Lyg Lietuva dar Rusijai priklauso... Mat, kokie yra ir Rusų apetitai prie Lietuvos! Dar neturi Rusijos, nei jos valdžios, o jau karininkus savinasi. O kas toliau bus, jei Kolčakas pergalėtų bolševikus? Bet mes tikime, kad Lietuvinių politikos turės imti viršų.

„Anglija žada nepoiglam paskelbti Lietuvos nepriegulmę, — ji viena aiškiai pripažįsta Lietuvai Vilnių, Amerikos Lietuviai turi rūpintis, kad Amerikos valdžiai pripažintų Lietuvai Vilnių, — ikišiol Amerikiniai silulė Vilniui plebiseitą. Amerikos Lietuvinių darbas yra tuo reikalu kuoveikiariai ir kuorimčiausiai rūpintis.

Draugija karėje nukentėjusiems šelpti.

„Paryžiuje susitvėrė Draugija Karėje Nukentėjusiems Šelpti. Dr. Jonas Šliupas visus pinigus, kokius jam i-teikė Lietuvos Nepriegulmės Fondas, perdavė Taikos Delegacijai, prašydamas, kad nors kiek būtų skiriama tos Draugijos reikalam. Ir iš Amerikos reikia buti-
nai pinigų pargabenimui mūsų žmonių Lietuvoje. Matote, Francijoje yra daug mūsų žmonių, pabėgusių čionai iš Vokietijos nelaisvės, — yra nemaža kareivių ir civilių suiminių, kuriuos Vokietčiai buvo išgabėję iš Lietuvos Vokietijon. Jie čionai dideliais skurda

skursta, — dirba pas Fran-
Komitetą jie apgavo, už-
cuzus, gaudami vos po 75 grobdami mūsų suaukotus
centimus (apie po 10 ar 12 bei mūsų surinktus pin-
centų) per dieną... Jie Lie-
gus...“ Ak-gi kun. Jakai-
tuvai yra neapsakomai rei-
čium žinoma, kad jo kon-
kalingi, tik nei patį gali
parkeliauti Lietuvoje, nei
Lietuvos valdžiai gali juos
pargabenti bent šiuo laiku.
Butinai reikalinga yra Ame-
rikos Lietuvinių pagalba. Tų
žmonių parvežimui Lietu-
von reikia daug pinigų, —
kiekvienas supranta. Vie-
nam žmogui parkeliauti iš
Francijos Lietuvoje reikia
bent 400 frankų. Darykite
viską, kad Amerikos Lietu-
viai parupintų pinigų tam
reikalui. Tų mūsų vargdie-
nių pargabenimu rupinasi
minėtoji Draugija...“

„Seimai, Seimai“. —
Tokių antgalvių „Darbinin-
ke“ (num. 80) tilpo Am.
Liet. R.-K. Federacijos pir-
mininko kun. J. J. Jakaičio
pakvietimas katalikiškoms
organizacijoms, kad siųstų
savo atstovus Seiman, kurs
įvyks 18—22 dd. liepos,
1919, orestere, Mass.

„To pakvietimo autorius,
kun. J. J. Jakaitis, pakvie-
time kalba apie srovinius
santykius. Gaila, kad Fede-
racijos pirmininkas, dar-gi
kunigas, aspiruojantis į kri-
ščionių-demokratų srovės
lyderius, pakvietime į savo
srovės draugijų konvenciją
neapsilenkia, neapšmeičęs
kitos srovės ir dar-gi su
melagystėmis.

Čia ir parodome, koks ne-
sąžiningas yra kun. J. J.
Jakaitis, Federacijos pirmi-
ninkas. Jis iš rašo:

„Kuomet liberalai-tautininkai tik
šukavo ir mus katalikus šmeižė, mes
katalikai dėjome šintys, tukstančių
tėvynės vadovinių, steigėme ir už-
laikėme biurų Washingtono ir Euro-
poje, išleisdome Lietuvos nepriegul-
mybės reikalais kruvas knygų įvai-
riose kalbose, spausdinome žemla-
pius, siuntėme veikėjus į Paryžių,
Sveicariją ir Letuvą. Čionai Ame-
rikoje statėme ir užlaikėme šintus
bažnyčių, mokyklų. Musų prieši-
širdo iš pavydo, žiurdami į musų
darbus, mus pravardžiavo klerikalais,
gi ant musų veikėjų pyle viedrus be-
gėdiškiausius melus...“ — Kaip per
Centralinį Komitetą jie apgavo, užgro-
dami mūsų suaukotus bei mūsų su-
rinktus pinigus, taip mums išleisus
laisvamanių į savo Biurą Washing-
tone ir čionai bendrai veikti politiko-
je, dar kartą jie bandė apgauti, lau-
ždami sutartis ir bandydami su-
kelti mus prieš mūsų augščiausią po-
litikos įstaigą — Amerikos Lietuvinių
Tarybą...“

Mes nesėdime viename
suole su kun. J. J. Jakaičiu,
bet ir mums gėda skaityti iš
po kunigo plunksnos tokius
melus ir prasimanymus.
Šmeižtus, kokius kun. Ja-
kaitis, ar kas kitas iš jo
kompanijos, pila ant tauti-
ninkų-liberalų-laisvamanių,
šie visados atmuša, kiekvie-
nas šmeižtą nušviesdami ir
paaiškindami. Tuo tarpu
nei kun. Jakaitis, nei kiti jo
abazo lyderiai dar nei vieno
karto neprirodė faktais, iš-
traukomais ir tt., kur, kokiu
būdu ir kame yra apšmeižti
jų veikėjai. Nejaugi kun.
Jakaitis drįstų tvirtinti, kad
šmeižtu yra nurodymas la-
isvomenei, kad pvzd. Tautos
Fondo pinigais užlaikomas
Gabrys, Bartuška arba Tau-
tos Fondo apmokamas Eu-
ropoje (bent po 8.000 fran-
kų i mėnesį) Mastauskas
tyvėre Europoje naujas ta-
rybas, kad nuvertus Lietu-
vos valdžią? Ar tai, yra
šmeižtas? Bet tai tik vie-
nas pavyzdys.

Kun. Jakaitis drįsta už-
reikšti, buk „per Centralinį

skursta, — dirba pas Fran-
Komitetą jie apgavo, už-
cuzus, gaudami vos po 75 grobdami mūsų suaukotus
centimus (apie po 10 ar 12 bei mūsų surinktus pin-
centų) per dieną... Jie Lie-
gus...“ Ak-gi kun. Jakai-
tuvai yra neapsakomai rei-
čium žinoma, kad jo kon-
kalingi, tik nei patį gali
parkeliauti Lietuvoje, nei
Lietuvos valdžiai gali juos
pargabenti bent šiuo laiku.
Butinai reikalinga yra Ame-
rikos Lietuvinių pagalba. Tų
žmonių parvežimui Lietu-
von reikia daug pinigų, —
kiekvienas supranta. Vie-
nam žmogui parkeliauti iš
Francijos Lietuvoje reikia
bent 400 frankų. Darykite
viską, kad Amerikos Lietu-
viai parupintų pinigų tam
reikalui. Tų mūsų vargdie-
nių pargabenimu rupinasi
minėtoji Draugija...“

„Seimai, Seimai“. —
Tokių antgalvių „Darbinin-
ke“ (num. 80) tilpo Am.
Liet. R.-K. Federacijos pir-
mininko kun. J. J. Jakaičio
pakvietimas katalikiškoms
organizacijoms, kad siųstų
savo atstovus Seiman, kurs
įvyks 18—22 dd. liepos,
1919, orestere, Mass.

„To pakvietimo autorius,
kun. J. J. Jakaitis, pakvie-
time kalba apie srovinius
santykius. Gaila, kad Fede-
racijos pirmininkas, dar-gi
kunigas, aspiruojantis į kri-
ščionių-demokratų srovės
lyderius, pakvietime į savo
srovės draugijų konvenciją
neapsilenkia, neapšmeičęs
kitos srovės ir dar-gi su
melagystėmis.

Čia ir parodome, koks ne-
sąžiningas yra kun. J. J.
Jakaitis, Federacijos pirmi-
ninkas. Jis iš rašo:

„Kuomet liberalai-tautininkai tik
šukavo ir mus katalikus šmeižė, mes
katalikai dėjome šintys, tukstančių
tėvynės vadovinių, steigėme ir už-
laikėme biurų Washingtono ir Euro-
poje, išleisdome Lietuvos nepriegul-
mybės reikalais kruvas knygų įvai-
riose kalbose, spausdinome žemla-
pius, siuntėme veikėjus į Paryžių,
Sveicariją ir Letuvą. Čionai Ame-
rikoje statėme ir užlaikėme šintus
bažnyčių, mokyklų. Musų prieši-
širdo iš pavydo, žiurdami į musų
darbus, mus pravardžiavo klerikalais,
gi ant musų veikėjų pyle viedrus be-
gėdiškiausius melus...“ — Kaip per
Centralinį Komitetą jie apgavo, užgro-
dami mūsų suaukotus bei mūsų su-
rinktus pinigus, taip mums išleisus
laisvamanių į savo Biurą Washing-
tone ir čionai bendrai veikti politiko-
je, dar kartą jie bandė apgauti, lau-
ždami sutartis ir bandydami su-
kelti mus prieš mūsų augščiausią po-
litikos įstaigą — Amerikos Lietuvinių
Tarybą...“

Mes nesėdime viename
suole su kun. J. J. Jakaičiu,
bet ir mums gėda skaityti iš
po kunigo plunksnos tokius
melus ir prasimanymus.
Šmeižtus, kokius kun. Ja-
kaitis, ar kas kitas iš jo
kompanijos, pila ant tauti-
ninkų-liberalų-laisvamanių,
šie visados atmuša, kiekvie-
nas šmeižtą nušviesdami ir
paaiškindami. Tuo tarpu
nei kun. Jakaitis, nei kiti jo
abazo lyderiai dar nei vieno
karto neprirodė faktais, iš-
traukomais ir tt., kur, kokiu
būdu ir kame yra apšmeižti
jų veikėjai. Nejaugi kun.
Jakaitis drįstų tvirtinti, kad
šmeižtu yra nurodymas la-
isvomenei, kad pvzd. Tautos
Fondo pinigais užlaikomas
Gabrys, Bartuška arba Tau-
tos Fondo apmokamas Eu-
ropoje (bent po 8.000 fran-
kų i mėnesį) Mastauskas
tyvėre Europoje naujas ta-
rybas, kad nuvertus Lietu-
vos valdžią? Ar tai, yra
šmeižtas? Bet tai tik vie-
nas pavyzdys.

Kun. Jakaitis drįsta už-
reikšti, buk „per Centralinį
Komitetą jie apgavo, už-
cuzus, gaudami vos po 75 grobdami mūsų suaukotus
centimus (apie po 10 ar 12 bei mūsų surinktus pin-
centų) per dieną... Jie Lie-
gus...“ Ak-gi kun. Jakai-
tuvai yra neapsakomai rei-
čium žinoma, kad jo kon-
kalingi, tik nei patį gali
parkeliauti Lietuvoje, nei
Lietuvos valdžiai gali juos
pargabenti bent šiuo laiku.
Butinai reikalinga yra Ame-
rikos Lietuvinių pagalba. Tų
žmonių parvežimui Lietu-
von reikia daug pinigų, —
kiekvienas supranta. Vie-
nam žmogui parkeliauti iš
Francijos Lietuvoje reikia
bent 400 frankų. Darykite
viską, kad Amerikos Lietu-
viai parupintų pinigų tam
reikalui. Tų mūsų vargdie-
nių pargabenimu rupinasi
minėtoji Draugija...“

AUKSO VILNOS Meilės ir Mirties Žaislas

Trijose Veikmėse Drama

Parašė ST. PRZYBYŠEVSKIS.
Vertė ST. J. GRINIENĖ.

IRENA. — Aš nesuprantu tamstos...

RUŠČICAS. — Daleiskime, kam-nors
ką-tokio likimas paskyrė jau nuo kudikys-
tės: vaikai pamyli vienas kitą ir meilė tę-
siasi, tęsiasi ir pasilieka ant visados. Cha-
cha-cha! Blogas ir kvailas pavyzdys... Bet
kuo prastesnis, tuo geresnis. Leiskime, kam
skirta mirti, tas miršta, arba: kam skirta
buti pakartui, tas nenusukės... cha-cha-cha!...
ZIGMUNTAS. — Šiandien, matomai,
tamsta esi labai geram upe. Samojingum-
as nepaprastas.

RUŠČICAS. — O ką? Samojingumas
mano kvaailo budo... nieko nepadarysi! Aš
— dalelė prigimties, o jos samonė dar blo-
gesnė. Ar ne taip, ponias Irena?

IRENA. — Taip tikrai... (Papza; Ruš-
čicas varto cigarą.)

RUŠČICAS (truputį palaukęs). —
Taip, tamstos knyga, ištikrųjų, padarė
mane didelį įspūdį, bet vienkart ir nemalo-
numą. Ypatingai ten, kur tas jaunas
žmogus, tas literatas atvažiuoja pas vyrą
savo giminaitės, pas vyrą ir draugą, kuris
parodė jam daug prielankumo... bet tas ne-
svarbu... kad vienas kitiems prielankūs, tai
daro tą dëlto, kad padaryti sau užgandęji-
ma... cha-cha-cha... Ar neteisybė? Tas vi-
sai su nieku nesiriša.

ZIGMUNTAS. — Aš visiškai tamstos
nesuprantu.

RUŠČICAS. — Kaip tai? Tamsta
neatmeni savo knygos turinio? Tas lite-
ratas, kuris atkalbinėja savo giminaitę, sa-
vo draugo žmoną?...

ZIGMUNTAS. — Tamsta iš proto
eini?

RUŠČICAS. — Ak, dovanokit, dova-
nokit... Aš suklydau... Tai visai kita kny-
ga... Taip, taip — tai kito autoriaus kny-
ga. Matote, mano atmintis silpna... Bet
žinokite, — tema gana žingeidi, žingeidu,
kaip tamsta žiuri į tą visą dorybių samatą?
Juk tai ne juokai, atkalbinėti draugo žmo-
ną ir dar tikrą giminaitę...

ZIGMUNTAS. — Kad nebučiau įsiti-
kėjęs į tamstos mandagumą ir išauklėji-
mą, tai tikrai manyčiau, kad tamsta drįsti
daryti visai nesamoningus užmetimus... Vi-
sai nesamoningus.

RUŠČICAS. — Še tau, kad nori! Aš
jau verčiamas manyti, kad ant vagies ke-
purė dega, cha-cha-cha... Mano brangusai,
tai būtų visupirmiausiai įžeidimas... (La-
bai rimtai) didžiausias įžeidimas Irenai ir
Gustavui. Ne, ne, mano brangusai, man
tik rupi psichologiškas užduoties išriši-
mas.

ZIGMUNTAS. — Na, ir ką-gi?

RUŠČICAS. — Matote, aš esu žmo-
gus senų laikų, bet nekuriuos dalykus su-
prantu. Meilė prie draugo žmonos neapri-
buota... Meilė tvirtesnė yra už sąžinę...
Tai kas-gi?

ZIGMUNTAS. — Tai dar klausimas.
Tikintis likimui žmogus turi atsakyti: per-
galės sąžinė ir skolas, ar meilė...

RUŠČICAS. — Taip, taip... Tamsta
pataikė į mano silpniausią vietą. O jei-
gu bėgt, tai bėgt, mano brangus, tuoj šiuo
metu... Dëlto, kad... dëlto, kad pavojaus,
gal buti, dar nėra, gal buti, dar viskas tas
niekai, niekai... Leiskime, tamsta įsimylė-
tum į to draugo žmoną, o jai užėjo silpnu-
mo valanda, ji nulenė galvą ant tamstos
krutinės, paskui ilgą-ilgą žodį...

IRENA (Pašoka). — Viešpatie mano!
ZIGMUNTAS. — Tamsta persekioji
mudų?

RUŠČICAS. — Aš? Ne, ne, — dar
yra laiko... Aš nieko nemačiau. Nieko,
nieko... O jeigu ir matyčiau, tuomet pa-
sakyčiau, jog tai nesuitaikymas pobūdžių
ir tt. Teisybė sakant, vyras — geras, o
gal buti tai vienintelė ypata, kuri judu my-
li, su kuriom judviem taip gera, ra-
mu... Judu tą suprasita tik paskui, kada
jau bus pervėlu... Perdaug vėlu, ponias Ire-
na?... (Pauza).

ZIGMUNTAS (susierintęs vaikščioja
po kambarį, paskui sustoja). — Tamsta...

RUŠČICAS (Pertraukdamas ji). —
Aš viską suprantu, viską, — aš tik patar-
čiau išvažiuoti, kaip galima greičiau išva-
žuoti! Dëlto kad pagieža apgauto draugo
— bausis daigtas. Taip, klausykite, ponias
Irena, — paveikslas apgauto vyro dar blo-
giau. Tik pamastykit, tai pragariškas pri-
minimas, cha-cha-cha, ir kaip sykis pa-
čiam blogiausiam laike atsistoja tas vyras,
kuris kankinasi, kuris mėtosi po kambarį,
tartum laukinis gyvunas klėtkoje... Tokia
mintis neduoda ramumė. Tarpe mylinčių-
jų įvyksta lengvas nesusipratimas, paskui
susierzinimas, neapykanta, ant galo ilgės-
ys apgauto vyro, kuris taip pat mylėjo ir taip
geras buvo... Tamsta Zigmunte, apsvars-
tyk, dar yra laiko... dar nevēlu. Ponias
Irena, aš jus myliu, kaip savo kudikį...
(Staiga) Cha-cha-cha... Užsiplepėjau aš čia
ir visai užmiršau, o Gustavas tikrai laukia
manęs... (Imdamas kepturę) Dar nevēlu...
Ponias Irena, atminkite! Gustave! Gusta-
ve!... (Išeina).

IRENA (susigraudinus). — Viešpa-
tie! Viešpatie! Gustave!
ZIGMUNTAS. — Taip, Gustave!
(Atsikelia ir prieina prie Irenos). Taip,
Irena?

IRENA. — Ką? Ką? Ak baisu, taip
baisu, baisu...

ZIGMUNTAS. — Tu nemylai manęs?
IRENA. — Myliu, myliu, bet išva-
žuok, išvažiuok... Tuojaus, tuojaus...

ZIGMUNTAS. — Ne, Irena... Neva-
žuosiu. Aš turiu prie tavęs teisę, aš my-
liu tave... Aš pildau prasižengimą, baisų
prasižengimą, bet dabar aš kovuju su savo
gyvenimu, mirti aš dar negaliu, o be tavęs
gyventi nenoriu!

Daugiau Bus.

RABINDRANATH TAGORE.

DARŽININKAS

Vertė KAROLIS VAIRAS.

= 21. =

Dëlko jis pasirinko ateiti prie mano
durų, tasai klaidžiojantis jaunikaitis, ku-
met diena švinta?

Kada aš einu laukan, ar grįžtu vidun,
kaskart aš jį aplenkiau, ir jo veidas pasigau-
na mano akis.

Nežinau, ar man reikia su juo kalbėti,
ar tylėti. Dëlko jis pasirinko ateiti prie
mano durų?

Debesėtos Liepos mėnesio naktis yra
tamsios; dangus rudens metu yra minkštai
mėlynas; pavasario dienos būna neramos
nuo pietinio vėjo.

Jisai kaskart naujais tonais audžia
savo dainas.

Aš atsigrįžtu nuo savo darbo, ir mano
akis suvilga. Dëlko jis pasirinko ateiti
prie mano durų?

= 22. =

Kada ji skubinau pralenkė mane, jos
rubas palietė mane.

Iš širdies nežinomos šalos atbėgo
mums pavasario pusterėjimas.

Lengvutis palytėjimas — ir bematant
jis dingo, kaip ir nuskintas gėlės lapelis,
nešamas vėjo.

Nupuolė ant mano širdies, kaip jos
kuno atsidusimas ir kaip jos širdies šnabž-
dėsys.

= 23. =

Ko tu ten sėdi ir žaidi bransolėtai,
nieko neveikdama?

Prisimėk savo asuotį. Jau laikas tau
eiti namo.

Ko tu nardai vandenyje savo ranką ir
dairaisi linkui vieškelio, nieko neveikda-
ma?

Prisimėk savo asuotį ir eik namo.

Rytmečio valandos baigiasi — bėga
tamsus vandenėlis.

Žanglės juokiasi ir viena kitai šnabž-
da, nieko neveikdamos.

Klajunai-debesiai susirinko dangaus
pašalyje, kur dangus kyla nuo žemės.
Jie lenkiasi, ir žiuri tau veidan, ir
šypsosi, nieko neveikdami.

Prisimėk savo asuotį ir eik namo.
(T. B.)

SOKIAI KAIPO DAILA

J. Gedminas.

Jei šokius galima pripažinti liaudies daila, sujungta su plačiosios minios jausmais ir džiaugsmu, tai balletą galima skaityti aristokratiška daila, — nes baletas prasidėjo ir išsivystė palociuose ir tik vėliau pasirodė plačiajai miniai.

Baletinė daila pacina iš to paties šaltinio, kaip ir drama, — t. y., iš misteriško lošimų ir šaip įvairių iškilnių viduramžių poe.

Atgimi to kultūra reikalauja kūrėjų, švelnesnio, o kartu ir rimtesnio, negu viduramžių misteriško lošimai. Reikia pastebėti, jog XV šimtmečio gale šokiai turėjo didžiausią minios patraukimą. Kartu išsivystė ir šokių drama, kurią išpildydavo augstosios klasės jaunimas.

XVI, XVII ir XVIII šimtmečiai buvo, taip sakant, karalių lenktyniavimo laikotarpis. Visas gyvenimas, visa tuometinė daila buvo su tuom artima sąryšyje.

Vieną iš ankstybiųjų baletų galima skaityti tragiška „Ballet des Ardents“. Paryžiuje, pradžioje XV šimtmečio, laike to maskardinio baletu ka-tik nesudegė patys karaliai, Karolis VI ir jo brolis, Orleano kunigaikštis.

Palociaus baletas buvo „maišytas“ didžiųjų užsiėmimas, susidedantis iš poezijos, muzikos ir šokių. Baletas dalyvavo kunigaikščių ir augstos kilmės žmonės. Tarp kitų pažymėtinas „primityvis“ baletas, surengtas 1489 m. pagerbimui Milano kunigaikščio, ir jo žmonos Izabelės laike jų vestuvių iškilmės. Baletu turinys buvo paimtas iš graikų mitologijos.

Kotrina de Mediči įvedė tokį „originališką“ pasilinksminimą Francijon. Ji padarė baletą paprastu palociaus pasilinksminimu.

Taipgi minimas baletas, kurį surengė Tridento Konsiliumas pagerbimui Karolio V. Jame dalyvavo kardinolai ir vyskupai. Jį atidarė Mantuos kardinolas Ercole.

Portugalijoje bažnyčia surengė baletą sąryšyje su priekyrimu prie šventųjų šv. Ignaco Lojotos. Buvo perstatoma Trojos apgulimas.

Anglijoje „karalienė Elzbieta surengė baletą didžiajam Francijos priorui, kuriam šoko palociaus „dardis“.

Abelnai imant, XVI ir XVII šimtmečių baletas atsižymi savo išdidumu ir gan tampa priurisčia yra su karališkais palociais. Tai savo rūšies balius, o ne baletas dabartinėje žodžio prasmėje.

Francijoje baletas, taip sakant, įsteigė savo buveinę. Henrikas IV ir Liudvikas XIII buvo atviri baletui mylėtojai ir palaikytojai. Liudvikas XIV tiesiog buvo užkerėtas juomi. Garsus kardinolas Richelieu ir Marzarin buvo tikrais baletu patronais. Pirmininis „moraliskasis“ baletas („Teisybė, gaudų priešas, remiama yra

laiko“) buvo atliktas kard. Richelieu gimtadienyje 1634 m. Aktoriai buvo apsirengę pamėgdžiojant gaidžius ir vištas; dialogus „giedoję“ itališkai ir francūziškai. Prie karaliaus Liudviko XIV baletas galutinai pėrėjo iš karališko palociaus į teatrą. Iš pradžių net patys karaliai dalyvavo baletuose, kad išvengtų daugiausiai — Dievo rolėje.

1661 m. likosi įsteigta „Karališka muzikos ir šokių Akademija“, kurios pirminiu direktorium buvo Quinault. Nuo to laiko baletas sparčiai kilo augstyn. Vienok jis perėjo visą eilę transformacijų, kol pasiekė dabartinį savo išsivystymo laipsnį. Iš pradžių baletą, kaip lošimą, atliko išimtinai tik vyrai. Nimfy ir abelnai moterų roles išpildydavo gražaus sudėjimo jauni vyruklai.

1681 m. surengtame St. Germain baletu „Amuro ir Irijus“ — kompozitorius Lulli įvedė pirmą kartą šokikas (moteris). Šita imitacija greit pasidarė labai populiariška. Nėgana to — vyru skaičius baletu vis mažėjo, o gale XIX šimtmečio naujas rusų baletas vėl padaugino vyrų skaičių.

Viespataujant Liudvikui XIV buvo prileidžiama ir paprasta publika pažūrėti tų „dangiškų“ lošimų — baletus, kurie pirmiausia buvo rengiami išimtinai dėl palociaus gyventojų. Baletas „Naktis“ buvo perstatomas patsai Liudvikas XIV kaip „Karalius-Saulė“ (Le Roi Soleil).

Baletas buvo taipgi gerai žinomas Italijos ir Ispanijos palociuose.

Tai buvo, taip sakant, baletas šokių ir pasilinksminimo periodas. Tas linksminimo trukšmas Paryžiuje, Romoje ir Madride pasiekė net Rusijos caro Teodoro Romo no ausis. Jis irgi pasiūlydavo įvesti savo palociu nors kiek atgimimo kultūros. Dėl to jis pasiuntė Italijon pasiuntinius, kad pakviestų iš ten 60 artistų Rusijos sostainėn.

Rusijos caras tikėjosi sulaukti piešėjų, — kadangi kitokių „artistų“ jis nepažinojo. Tačiau kaip jis nusistebėjo, kad didžioji pusė pribuvusių Rusijon „artistų“ buvo šokikai.

Vienok plačiai mastantis valdovas greit sumojo, kad daila gali neapsiribėti tik tiktai viena šaka. Jis prašė pribuvusių svečių parodyti, ką jie gali. Greit caras įsteigė Imperatorišką baletą ir šokių mokyklą. Nuo to laiko baletinė daila Rusijoje buvo patalikiama visame savo išdidume.

Sekantis žingsnis — tai pasilinksminimas nuo kaukės. Tas įvykis gale XVIII šimtmečio. Kaukės buvo naudojamos sekant klasišką teatrą.

1772 m., statant Paryžiuje Rameau operą „Castor et Pollux“, Apollo rolę lošė garsus šokikas Gaetano Vestris, kuris, sekdamas indin, pasirodė su dideliais

dirbtiniais plaukais. Vieną naktį jis negalėjo lošti. Kitas žymus tų dienų šokikas Gardell sutiko užimti lošimą jo vieta, bet su išlyga — be kaukės ir dirbtinių plaukų, savo ilguose plaukuose. Šita naujanybė taip pasidarojo publiškai, kad nuo to dienos kaukė liko nimesta į šalį.

Gaetano Vestris skaitosi garsiausių šokių XVIII šimtmečio. Jis buvo italas ir vis „šlubavo“ francūziškoje kalboje. Apie jį susidėjo nemaža ir anekdotų. Tarp ko kitų jis išsireikšdavo sekančiai: „Šitas šimtmetis davė žmonijai tris garsius vyrus — Jėzų, Voltaire ir Friedrichą Didįjį.“ Vieną naktį, grįžtant į namus, Operos, stora ponis užmynė jam ant kojos. Ji skubiai atspirašė, išsireikšdama nuomone, kad ji užgavo. „Taip, madam!“ surikė šokių dievas. „Taip! Vienok jūs pastumėt Paryžį, nusimėnėman ant dviejų savačių. Jūs sumus August-Armandą paveldėjo tėvo gabumus.“

Bet visa baletas išvaizda persimainė tik su pamatiniu perversmu — kostimuoze. Daugiausia prie to perversmo prisidėjo garsus šokikas Camargo, pirmoje pusėje XVIII šimtmečio. Noverre — „šokių Sekspiras“ — skaitosi baletu tvečiu; jis padarė baletą dailios tvartinu ir priegiam, užbaigtu ir harmonišku veikimu. Iki tol baletas skaitėsi lyg operos priedu.

Šokiai Francijoje buvo išreikšėji žmonių jausmų ir susijudimo. Gal buti francūzai niekada taip neprofėtikai nesėkė, kaip laike Didžiosios Revoliucijos. Paryžiečiai šoko net laike skerdynių. Vienok tai buvo „žmonių šokiai“, bet ne dailūs šokiai.

Šokiai taip buvo inėję madon, kad net Napoleonas I Aigipto ekspedicijoje buvo „pasiėmęs“ baletinių merginų trupą. Apie tai ne pamirėta suraše kanuolių, amunicijos ir kitų karės reikmenų. Dėl to tokio francūzų užsikrėtimo šokiais pri-truko šokikių kitiems kraštams.

Aštuonioliktame šimtme-tyje augščiau minėtas Noverre, baletu vadas Paryžiaus, Stuttgarto ir Peterburgo palociuose, atgaivino pantomimos dailą ir sujungė ją su šokiais. Tuomi baletas pradėjo naują savo gyvavimo vagą. Apie baletą Noverre išsireikšė sekančiai:

Baletas — tai yra paveikslas arba greičiau paveikslų serijos, sujungtos veikime, kas ir sudaro baletu turinį. Paveikslas — tai yra pamėgdžiojimas gamtai; tačiau geras baletas yra gamta patsai savyje, padabintas dailios gražumais.“

Noverre pertvarkė baletu sceneriją ir artistų apsirengimus, kas iki tam laikui buvo suvaržyta bereikalingomis taisyklėmis.

Po Didžiosios Francūzų Revoliucijos šokių daila lyg ir nupuolė, tačiau vis dar vienur kitur veikė žymūs artistai, kaip: Augusta Vestris, Grisi, Cerito, Fanny Elster ir Taglioni. Taglioni sukėlė Anglijoje nepa-

prastą entuziazmą. Štai kaip apie tai atsiliepia savo laiške John Welsh Carlyle:

„Pereitą naktį aš mačiau nuostabų dalyką. Keletas tūkstančių žymių ir augštai kulturingų Anglijos žmonių, apimtų ypatingu ekstazu, trukšmingai aplodavo vienai moteriškai, — net negražiai, — kuri balansavo ant kojos didžiojo piršto gallo, ištiesdama kitą koją oran nustebinančiai augštai. — daug augščiau, negu paprastas padurumas kada nors galėjo pasvajoti. Tai buvo Taglioni, vyriausia mūsų šokikė.“

„Ir tai didžiausias nuopelnas, — ji atkartojo daug kartų, iki nuovargio, net iki mano nuovargio. Tačiau kunigaikštaitės mėtė buketus po jos kojų, ir nesirado nei vieno vyro (išimant Carlyle), kuris būtų buvęs priešingas patsai nūmesti buketą. Aš suskaičiau net 25 buketus!“

„Nėgana dar to. Rusijos imperatorienė, apimta entuziazmo, nūmė po tos pačios Taglioni kojų net savo deimantinių branzalė.“

Tačiau reikia pasakyti, kad Anglija besupranto tikros dailos, — taigi ir šokių daila Viktorijos periode labai nupuolė. Dailos ir išraiškos kalba liko tenai nesuprasta.

Nupuolė šokių daila ir visoje Europoje. Net Rusijoje, kur ingintas temperamentas įtvėpytoja dailą, — šokių daila žymiai susilpnėjo.

Daėjo iki tam, kad baletas galia buvo paskaityti žuvusiu. Bet visgi baletas išliko nuo pražuties.

(Daugiau Bus).

PROTOKOLAS

Abiejų Tarybų Administratyvio Komiteto posėdis atsiduvo birželio 21 d., 1919 m., Peninsylvania Hotelyje, New Yorke.

Dalyvauja sekantie nariai: p. M. J. Vinikas, kun. J. Žilius, p. J. Vasiliauskas, Dr. J. Bielskis, p. P. Vilmontas, p. K. Česnulis, p. J. O. Širvydas, p. A. Staknys, p. V. Jankauskas, p. P. Purvis ir p. V. K. Račkauškas. Sekantie svečiai: p. L. Šimutis, Mastauskas, Dr. Valukas, pp. Strimaitis, Martus ir Bush.

Nutarta Tarybų nariams duoti patariamąjį balsą, o pašaliniai tik gali pasiklausti.

Perskaičius protokolą išpraėjo susirinkimo, pp. Mastauskas ir Česnulis patarė, kad judviečių raportuose nevisai išreikšta minėtis, kokią jiedu norėjo perstatyti. Protokolas priimtas, išimant minėtų ypatų raportus, kuriuos jiedu paduos ant rašto.

Išduoda raportus Ekzekutyvis Komiteto nariai; raportuose perstatyta visas veikimas Lietuvos reikaluose ir išdėstyta planai tolimiesiems veikimui. Raportai priimti.

Ponas V. Jankus išduoda raportą apie Lietuvų-Estų-Latvių-Ukrainų Lygos veikimą. Taipgi išklausa raportas kun. J. Žiliaus a-

pie publikacijos biuro veikimą; paduoda komisijos protokolą, kurį čia išisai talpinaime.

Tarybų Pildomajam Komitetui nuo Boyir'o Publikacijos Komiteto.

Birželio 18, 1919, Bristol Hotel, New York, laikytame Boyir'o Publikacijos Komiteto posėdyje, kame dalyvavo kun. J. Žilius, P. Molis, S. P. Vilmontas ir kun. M. A. Pankus, išišduotų raportų paškėjo:

1. — Kad Lietuvos labai nemažai publikacijos padaryta Amerikos spaudoje ir užkinkyta mašinerija tebevaroma; pasėta straipsnių ir įvairių trumpų raštų spaudoje, kurie ilgai nei atsikartos.

2. — Kad iš Tautos Fondo gauta \$30.000.00, iš Ukrainiečių pusės Carnegie Hall buvusio mass-mitingo išlaidų \$441.87, viso \$30.441.87. Iš tų išleista jau \$25.817.18. Ant rankų birželio 18 d., 1919 m., lieka \$4624.79.

3. — Svarstyta reikalas tolimesnių publikacijos varymo. Kadangi Lietuvos klausimo išrišimas paliktas Lietuviams su Rusais ir su Rusais pradėjus Tarybas bus reikalinga intensyvi publikacija, todėl nutarta darba publikaciją varyti ant sumažintos skalės taupant pinigų iki momentas bus svarbesnis, kuomet vėl ant syk reikės praplėsti. Ir kadangi kasoje mažai pinigų tam tikslui beliko, kas ir ant mažos skalės neilgam tęsės, nutarta kreipties į Tarybų Pildomąjį Komitetą, kad parūpintų daugias pinigų. Šulyg Komiteto permatymo, jo publikacijos darbas randamas naudingas, to jaus reikalinga bent \$10.000.00.

Susirinkimo Pirmsėdis Susirinkimo Sekr. — Pasirašo P. Molis.

Svarstant reikalus sąryšyje su Lietuvos Delegacija Paryžiuje ir senenai sugrįžusius delegatus iš Europos, nutarta prašyti p. Lopattos paaiškinimo apie Lietuvos Delegacijos jam išteiktą maišelį su popieriais parvežti Ekzekutyviui Komitetui, ir taipgi, kad jisai išduotų raportą iš savo patyrimo apie Lietuvos reikalus Europoje.

Svarstant apie varomąjį darbą sudaryti spaudimą ant Kongreso, šis reikalas pavesta Ekzekutyviam Komitetui ir Taryboms sudaryti tam tikras komisijas, kurios išimtinai tuo reikalu užsiims.

Akyvaizdoje to, kad jau abidvi Tarybos šiuo kartu atskirai finansuoja skirtus atstovus į Europą ir taipgi stenografes, siunčiamas Patatyti. Protokolas priimtas, išimant minėtų ypatų raportus, kuriuos jiedu paduos ant rašto.

Išduoda raportus Ekzekutyvis Komiteto nariai; raportuose perstatyta visas veikimas Lietuvos reikaluose ir išdėstyta planai tolimiesiems veikimui. Raportai priimti.

rapintų \$10.000.00 minėto darbo varymui.

Ekzekutyvis Komitetas nurodė reikalingu turėti Washington viena žmogų, kuris išimtinai užsiimtų gaminiu politišku žinių Amerikos spaudoje.

Pasamdymas tokio žmogaus palikta Ekzekutyviam Komitetui, bet jį turės užgirti abidvi Tarybos.

Tam darbai nutarta skirti nedaugiau, kaip vieną tūkstantį dolarių į mėnesį.

Kadangi Amerikos Lietuvos Tarybos nutarimas, apie abiejų Tarybų priimtinumą narių ir Ekzekutyvį Komitetą, nepaliečia išrinktųjų atstovų į Europą, todėl dabar važiuojantiems kun. J. Žiliui ir p. B. K. Balučiui igaliavimas turi būti išduotas iš Ekzekutyvio Komiteto.

ŽINIOS IS LIETUVOS

NESUAUGĖ.

Vis daugiau ateina žinių, kad mūsų žmonės — kairiai pasirodė nepriaugusiais prie tos visuomeninės tvarkos ir laisvės, dėl kurių tiek daug kovota. Sen ar ten, žmonės, nebejausdami ant savo sprando sunkios letenos bei botago, mano, kad jiems viskas valia, bet jie už tai neprivalo nieko nei duoti, nei dirbti.

Antai vienoj vietoj Žemaitijoje žmonės, kaip rodos, degindami pakurstyti buvo atsakę mokesčių mokėti. Taip ir užreikšė apskrities viršininkui:

— O kas tu toks, kad iš mūsų sumanei mokesčius imti? Nėgausi!

Tačiau viršininko nebailaus buta. Pasiėmė 8 milijantus ir nujojo nepaklausaus valsčiaus sueigon. Čia jį sutiko didžiai pasižiūšęs: — Šalin, šalin... Tu toks pat, kaip ir mes. Šalin!

Viršininkas gi tada tarė trumpai, bet aiškiai: — Tylėt! Nusiūmti kepurės!

Žmonės, kaip matai, nutilo, nusiėmė kepurės. Tik šen ten buvo matyti iš pyptkių dumus beleidžiančių. Viršininkas ir pypkorius numalšino:

— Nerukyt!

Ir pypkoriai, greit užspaudę pypkes, išidėjo jas kišenėsną.

Bet atsirado drasiausias, kuris prišokęs prie viršininko, rėkė:

— Tavo laimė, kad nepaėmiau akėtvirbalio. Stukstom čia tu man! Aš tau čia parodysiu mokesčius!

Rodos tas drasuolis tai ir buvo žymiausias „bravorininkas“. Jo drasa įdrasino ir kitus, todėl kaip matai, jam ėmė turavoti visa virtinė moterų bei šiaip vyrelių. Viršininkas vėl tarė trumpai ir aiškiai, bet jau nebe žmonėms „buntaučiams“, tik miliciantams:

— Užtaisyt šautuvus!

Miliciantai dideliu braškėjimu užtaisė ginklus. Tas braškėjimas, iš šalies klausant, rodėsi tartum klauksvaidsio šaudymas. Drasuolių drasa į kulnis nusiūmė. Moters ėmė verkti, aimanuoti, rankas laužyti, prašyti dovanoti. Viršininkas

Svarstant apie Lietuvų-Latvių-Estų-Ukrainų Lygą, atrasta geriausia principė jokių artimesnių sutarčių su tomis tautomis nedaryti, apart bendro judėjimo Amerikoje. Nutarta prisidėti su dešimts dolarių į mėnesį prie tos lygos ofiso užlaikymo.

Pranešam iš Ekzekutyvio Komiteto, kad ketvirtą liepos Washington atsisbus tarptautinė iškilmė, Amerikos valdžia užkvietė dalyvauti tik nepriklausomas valstijas, pakviesta ir Lietuviai. Nutarta tose iškilmėse dalyvauti ir kokios išlaidos bus, kreipties prie abiejų Tarybų, kad jas padengtų.

Pirmininkas — M. J. Vinikas, Raštininkas — J. J. Bielskis.

kas įsakė rėksniui rankas surišti. Tas puolė ant kelių, verkšlendamasis ėmė pasigailėmo prašyti...

Kaip bematant nepaklusniųjų nebebuvo. Per pusę valandos visi mokesčiai buvo sumokėti, valdžia pripažinta ir visi gražiai namo išsiskirstė. Tik besiskirstydami namo kalbėjosi:

— Na'gi jei mes mokesčių nemokėsime, tai kaip mūsų valdžia šalį valdys? Suirs mūsų valdžia — kiti ateis mus valdyti, tada ne gi tokius mokesčius reikės mokėti. Ar užmiršome vokiečių rekvizicijas?

Bet pagirtini ir komite-tai! Perdėm apie komitetus tenka girdėti tiesiog nepakenčiamų dalykų. Vietomis komitetininkai pasidavė tiesiog carukais. Išvaizdino dievais esą ir visai niekina žmones ir jų nuomonę. Tačiau, kas dar blogiau, kitur jie save bravorininkais ar šmukleriais išvaizdino. Ten, kur komitetininkai degtinę varo — visa parapija į vieną didelį bravorą virtusi. Lietuvai badas į akis žiūri, — bet jie linksmėsi! Tačiau nemanykit! — Komiteto bravorininkai vis tik čia savo pareigas: jie net ir kratas daro, bravorų beįsiekdami. Tik žinoma, negi visuomet rasi, ką jiešai. Antai minėtas viršininkas malšintojas sužinojęs bravorą veikiant, nujojo jo jieškoti. Bet bravorininkas, nuduodamas ne kaltą avinėlį, iškarto pranešė viršininkui, kad pas jį komitetininkai jau yra kratų darę ir dargi ne kartą, bet nieko neradę. Tačiau viršininkas, ir pirmą kartą kratą bedarydamas, surado, ko jieškojęs.

SVETIMOSIOS MOKYKLOS.

Valdžia pradžios liaudies mokykloms duoda pinigų. Tatai suprantama, kad tose mokyklose neprivalo būti mokinama taip, kad ten būtų skiepijama priešinga mūsų valstybei drasia. Bet yra tokių netikusių mokyklų, kur ta priešinga drasia skiepijama. Antai Kaune Lenkų mokyklose, šelpiamose valdžios, skiepijama besimokinantiesiems sulenkėjusių Lietuvų vaikams didžian-

sia neapykanta prie Lietuvos ir, žinoma, garbinama ir augstinama visa tai kas lenkiška. Bet Paprusėje yra kėlta mokyklų, kur išskverto vokiškos dvasios mokytojai mokina Lietuvių evangelikų vaikus Vilhelmo garbiuti (taip!), jų gį pavardes vokiškais: Janulaitis, turi vačintis Janulait ir tt. Kalti tam aplinkiniai Lietuviai, kam leidžia piktai sėklai platintis. Paskui sunkiau bus išrauti. Nebe-reikalo tatau kitų sakoma, kad kol musų valdžia ganėtinai nesutvirtėjusi, visokios pelėdos bei šikšnosparniai musų pastogėje sau lizdus suka.

ŽEM. KALVARIJA.

Buvo nesenai laikai, kada vaikščiojo demonstracijos, griežė orkestrai, dainavo chorai, skambėjo įvairių oratorių kalbės. Žmonės vie ni plojo rankomis klausydami, kiti baubė, švilpė į oratorių kalbas. Tų kalbėlabiau patikdavo, kas mokė žmonių daugiau pažadėti. Garbė tiems, kieno geresnė gerklė. Darėsi komitetai vieni po kito. Žmonėse įvairios mintys: vieni rinkim tuos, kiti kitus, — šie eis po ponų ir uždės baudžia vą, bus lažai ir žinainys žmogų į šunį ir tt. Antri — ne rinkim tų katrie cicilikai, nes juk „kas cicilikas, tas ir bolševikas“. Cicilikai panaikins bažnyčias, pjaus kunigus ir griaus tikėjimą... Užplūdus Seidon bolševikams, bobelės leleno, kad tai tikrieji bolševikai esą geri žmonės, „tikėjimą apgins“. Užėjus Vokiečiams daugelis paklėjo iš jaunimo: vieni nei patis nežino ko bėga. Žmonės Vokiečių iš seniau įbūge, vėl nusiminė, nes pradėjo iš žmonių plėsti mėsą, grūdus, arklius ir net pinigų. Vokiečiams toliau nusitraukus, gyvenimas vėl pradėjo kaip ir atgyti. Susidarė ir komitetas. Bet vien tik iš krikšč-demokratų.

S. L. A. REIKALAI

SLA. KALENDORIUS 1920 METAMS.

Rengiant spaudon SLA. KALENDORIŲ 1920 METAMS, drauge pradeda ruošties ir prie steigimo SLA. Skyriaus Lietuvoje. Toks Skyrius steigti yra nutarta mūsų Seimuose, tad jau dabar yra laikas rinkti reikalingas informacijas ir ruošti dirvą mūsų naujam darbui. Todėl Gerb. SLA. Kuopos, siųsdamas TĖVYNĖS Redakcijai paprastą iš savo gyvenimo informaciją, teiksis parinkti kuopose žinių, reikalingų ir steigimui Skyriaus Lietuvoje.

Meldžiame Gerb. SLA. Kuopų atsakyti į žemiaus paduotuosius paklausimus ir grąžinti šią blanką kuogreičiausia, ne vėliau kaip 15 d. rugsėjo, 1919. Vėliau prisiųstos blankos nebus KALENDORIŲ įtrauktos. Taip pat meldžiame atsiųsti mums fotografijas atsižymėjusių Kuopoje narių: gerokai pasidaryusių organizatorių, kuopų viršininkų etc.

Atsakymai reikia paduoti į šios klausimus:

- 1) Kiek yra kuopoje narių?
- 2) Kiek naujų narių prirašyta nuo 1 liepos, 1918, iki 1 lie-

pos, 1919 m.

3) Kiek kuopa nuo pat pradžios karės yra aukavusi iš savo išdo, surinkusi, tarp narių etc. Lietuvos reikalams ir koikiams?

Per kokius Fondus aukas siuntė?

4) Kiek kuopoje narių Influenza sirgo?

Kiek jiems išmokėta pašalpų?

5) Kiek narių mirė nuo Influenzos?

Kiek jiems išmokėta pomirti narių?

6) Kiek ir kokios rūšies vaikų ir namų kuopa surengė pereinaiš (nuo 1 liepos, 1918, iki 1 liepos, 1919), k. t. prakalby, paskaitų, balių, išvažiavimų etc.

7) Kiek narių ketina grįžti Lietuvon?

(Pdie šio klausimo butinai reikia duoti surašą tų narių, nu rodant jų adresą).

8) Kiek kuopa užsisako SLA. KALENDORIŲ 1920 M. platiniui tarpe SLA. narių ir ne narių dėl didesnės agitacijos už Susivienijimą?

9) Kokie buvo svarbesni kuopoje atsitikimai? Pvz. kuopos dalyvumas visuom. darbuose, streikai, apvaikščiojimai etc.

PASARGA: — Galima į klausimus atsakinėti ir ant atskirų lakštų popieriaus, — tik tai reikia kiekvieną klausimą parašyti atskirai, ant atskiro lakštelio.

Atsakymus su šita blanka meldžiame butinai grąžinti pirm 15 dienos rugsėjo, 1919 metų.

Žinias surinko ir pasirašo

Kp. Sekr.

P. S. KALENDORIAUS ka-

na — 25 centai; užsisakant ne mažiau kaip 10 egz., atiduoda ma po 15 centų.

Butume dėkingi, jei SLA. Kuopos parinkti savo miestuose apgaminimų nuo Lietuvių ir svetimtačių biznierių. Taip papat būtų gera, jei kuopų Sekretoriai teiktųsi prisiųsti mums drauge su blanka ir adresus visų pašalinių draugų, kuriuos tik yra jų mieste arba apilinkėje.

SUSIVIENIJIME VISKAS TVARKOJE.

Nesenai man prisiėjo pavartyti laikraščių kompletus iš 1901 m. ir 1911 m. To protarpio laikraščiuose retai kuriame pumeryje nerasi korespondencijų iš įvairių kolonijų, kad nebūtų paminėta apie SLA. — netik korespondencijos, bet ir šiaip straipsniai, bei polemikos tęsės nuo vienos savaitės į kitą.

Viršpaminėti metai Susivienijimo istorijoje atžymėti yra kaip audrių metai, bet nuo 1911 metų, ar nuo to laiko, kada tapo įvesti nauji įstatai, pagal šios šalies reikalavimus, nustatyta organizacijoje nauja tvarka, — tai kad ir buvo polemizuojama apie nekuriuos nesuprantamus dalykus, bet tų polemikų negalima stačiai pavadinti tuščiais ginčiais: ten jau svarstoma tokie dalykai, kurie ne visiems buvo suprantami po įvedimui naujos tvarkos, ir tai daugiausia — SLA. reikalai.

Visa tai buvo svarstoma mūsų leidžiamam organe „Tėvynėje“. Pašaliniuose laikraščiuose tilpo tik nuotikiai iš mūsų narių bei kuopų veikimo įvairiose kolonijose. Pastaraisiais penkiais metais mūsų nariai padarė tokį progresą, kad peneities dalykų suvis nemašo į organizacijos reikalus, nerašinėja polemikų pašaliniuose laikraščiuose, bet stačiai eina prie darbo. Kas naujo gyveniman vykdoma, tas esti rimtai ap-svarstoma.

Štai buvo sumanyta įvesti

Susivienijimą visuotinis balsavimas. Nors buvo daroma daug kliūčių tam, bet tas tapo priimta ir yra praktikuojamas visuose atsitikimuose, kur yra reikalinga įvesti organizacijon dar nebuvę dalykai, arba tokie dalykai, kurie būna neįprasti.

Toliau — sumanyta investuoti ligoje pašalpa. Brooklyn Seimas invedė ligoje pašalpos skylių. Po trijų metų praktikavimo Pittsburgo seimas įvedė dar du ligoje pašalpos laipsnius. Organizacijoje įvedant ką nors naujo, visuomet esti nauji brūdėjimai, prisieina pridėti nemaža truso, tai pritaikant įstatus prie musų reikalavimų, tai pritaikant įvairius dokumentus, blankas, rekordus, knygų vėdinimą Centre ir kuopose. Bet viskas eina paprastu žingsniu, kaip ir kiekvienoje organizacijoje ar valstybėje. Musų organizacija tobulinasi ir auga, — žodžiu sakant, yra viskas pilnoje tvarkoje.

Mes pamename net tokius laikus, kada buvome valdžios prievarti išlyginti senų narių mornarių dėl didesnės agitacijos už Susivienijimą?

Kiek mes turime korespondencijos ar skundų buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protestas butinai turi patilpti sekančiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami tokioje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmonių iškalno žino, kad jų korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti negali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su naudoti, kad tik būtų proga pašūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais leidžiamą orsomis pusėmis nauji darbai, — jame savo nuomonių išreikšti ir tam panašiai. O tie kiti laikraščiai, kurie duoda vietą panašioms raštams, tankiausiai turi antipatią priešais organizaciją ar priešais vieną kitą viršininką, ar ypatiskumus prieš redaktorius. Tokiame atvejyje moka paslėpti savo antipatijas ir, talpindami šmeižtus, tankiausiai pastebi, kad tą darą vardan teisybės, talpiną skaitytojų balsų skyruije, arba padeda pastabą, kad už teisingumą tokio rašto redakcija neimanti atsakomybės, ar tam panašiai. Vienok galima įžiūrėti, kad tokia redakcija daro tą vien dėlto, kad tokį neva nuskriaustą narį gauti į savo laikraščio rėmėjus ir savo srovės simpatizatorius.

Šitokia istorija atsitarkoja per metus mūsų gyvenime. Vienok vėlesniuose laikuose vis mažėja tokios rūšies raštų ir kas pagirtinausia — mažėja tos rūšies laikraštinių-kai. Kaip greitai sumažės iki minimum, taip greitai užžydės dar mūsų visuomenėje didesnis sutikimas, sumažės srovių besitrynimai; žmonės galės užsiimti išnašesniais darbais, nesanchais didesnę naudą mūsų tautai.

Dėlto mes, SLA. nariai, kaip pažangnesni žmonės, daugiau pažįstantie vienybės reikšmę, jos reikalingumą, stengkimės visomis spėkomis išlaikyti rimtumą savo darbuose, — mes buvom pavyzdžiu visiems neorganizuotiems mūsų broliams, tad ir ant toliau stengkimės palaikyti organizacijos ir savo vardą augėd visų nesuipratusių žmonių užmetinėjimų.

A. B. Strimaitis.

Tiesa, kiekviename sunkesniame momente atsiranda ir tokių narių, kuriems atrodo, kad galima viskas umu laiku atlikti. Kiti mano, kad bereikalingai yra gelbėti nuo pavojaus ir or-

ganizacijos dalykus tvarkantieji asmens patis vieni visus nesmagumus gali atitaisyti, nepaliesdami narių. Tokie nariai ir atranda įvairių įvairiausių praskaltimus tų žmonių, kurie stodo prie sakysje visų reikalų; dėlto negetai atsiranda tokių draugų, kurie neprisiilako daugumos narių nuosprendžio. Tokie žmonės nemoka rimtai svarstyti savo reikalų, nenori dorai užsilai-kyti susirinkimuose, nemoka buti rimtais savo raštuose; jei at-sistoja kalbėti kur kuopos susirinkime, nervuojasi, pyksta, pradeda koliotis ir daina iki tokio įsiskarščiojimo, kad inžei-džia vieną kitą iš susirinkusių d augų; savo ryksmu nori per-tikrinti kitus, kol tampa pirmi-ninko paprašyti sėsties; kartais prisieina net laukan išprašyti. Kuomet prie to prieinama, ar manote su tuomi viskas užsi-baigia? Anaipolt ne. Jis, pilnas įtužimo, tuojaus rašo ilgą korespondenciją į organą, arba skundą Pild. Tarybai. Dar gaus-na keletą savo draugų, kurie pa-sirašo po skundu, kad priduoti skundui didesnę svarbą. Na, jau iškalno galima žinoti, kokio-je formoje tokios koresponden-cijos ar skundai buna parašyti. Siunčiant Redakcijon, ar Pild. Tarybai, iškalno įgraudinama, kad korespondencija, ar protes-tas butinai turi patilpti sekan-čiame numeryje ir tai be jokios permainos, be pataisymo, „o jeigu netalpinsite, tai kuogreičiausiai grąžinkite atgal, tai aš siųsiu į tokį laikraštį, kuris su mielu noru patalpins...“ Pild. Tarybai skundai siunčiami to-kiuje pat formoje, su panašiais grasinimais. Tokio taktio žmo-nių iškalno žino, kad jų koloio-nių korespondencija ar skundas priskundus rimtame laikraštyje patilpti ne-gali, o pagaliau ir taikoma taip rašyti, kad nebūtų galima su-naudoti, kad tik būtų proga pa-šūsti tam laikraščiui, kurs „su mielu noru patalpins...“ ir dar kitą tiek pastabų pridėda, kad organe nebuvę vietos, kad carai, despota pasiėmę savo rankos narių pinigais

butų susipratę, tai ne viena gera darbą būtų galima atlikti.

L. L. D. Kliubas nusipirko sau namą (1111 Meadow Ave.).

Šiaip—musų žmonės muštynės kelia, nieko naudingo nedirba.

Visur Buvęs.

LIETUVAI GELBĖTI DRAUGIJOS KOMITETAS TAM PAIŠKINIMAS.

Sutvėrus komitetą, susidedantį mažiausiai iš penkių narių: pirmininko, raštininko, kasieriaus ir dviejų kasos globėjų, reikia darbas varyti sekančiai:

1) Komiteto raštininkas turi susinėsti su centro raštininku Dr. J. W. Sarpalius, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill., kuris prisiųs įgaliojimą darbu vesti ir kviatas. Visada prisiųskite visos komiteto valdybos vardus ir antraštas.

2) Rinkikite narinius mokesčius po \$2.00 ir didesnes aukas Lietuvos Raudonajam Kryžiui.

3) Rinkikite drabužius kaip naujus taip ir senus. Skatinkite kiekvieną šeimyną apmokyti šeimyną Lietuvoje. Seni drabužiai turi būti peržiūrimi, kad būtų tinkami arba pataisytini. Kad surinkus daugiau drabužių išrinkite asmenis vaikščioti per stabas.

4) Komiteto kasierius išduoda kvitas už visas aukas. Kasierius su kasos globėjais atsako už savo aukas savo kolonijoje.

5) Visas pinigiskas aukas siųskite centro raštininkui išrašę čekį ant kasieriaus vardo, Dr. J. Kulis, arba staciai į Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill., kur visos aukos yra laikomos iki išsiuntimui. Gi drabužius ir kitokius dalykus tegul kasierius pas save palaiko iki tolimesniam pranešimui. Už visas aukas, prisiųstas į centrą, centralis kasierius išduos kvitas ir taipgi vardi ir kiek kas aukavo bus garsinama laikraščiuose kartas nuo karto. Centralinis kasierius yra po bondsu ant \$15.000 dolarių.

6) Kaip greitai susidarys nemaža kruva pinigų, vaistų ir drabužių, tai tas vis-

kas bus pasiūsta tiesiog Lietuvos Raudonojo Kryžiaus rankas Lietuvoje.

Todėl dirbkime visi Lietuvos Raudonajam Kryžiui.

Su augšta pagarba,
Dr. S. Bičelis, pirmin.,
3125 W. 38-th St.,
Chicago, Ill.

Dr. J. W. Sarpalius, rašt.,
3252 S. Halsted St.,
Chicago, Ill.

VILNIUS LENKŲ RANKOE.

Iš viso ko matyti, kad Vilnius Lenkų kariuomenės rankose. Didelė tai Lietuvos nelaimė, kad Vilnių paliusavo iš žiauriųjų pripaudejusių galybės ne Lietuviai, bet svetimieji. Dabar dvarininkai Lietuvoje ypač augštai galvas pakels, kad jų bičiuliai ir dvasios broliai Lietuvoje laimėjo. Ir Vilnius Lietuviams dabar tik sunkiu vargu teks atgauti. Sunkiau, negu iš bolševikų rankų būtų atgautas buvęs.

Vilniuje, prieš Lenkams, ateisiant, buvęs didelis vietos žmonių, ypač darbininkų sukilimas, kurį bolševikai dažniausiai žiaurumu malšino.

Lenkai Vilniui atėjo, pačioj Vilniaus gub. pas dvarininkus susitašę ir apsiginklavę. Visą tai jie darė su bolševikų komisarais besibičiuliuodami, išvieno Lietuvos bešmeizdami. Dvarininkai mat prisimetė revoliucionieriais ir per akis melavo. Tiems gi to ir užteko. Dabar kitų ir sakoma, kad juodoji šimtinė iš dešinės ir kairės (bolševikai ir dvarininkai) rankas sau padavę laimėjimo.

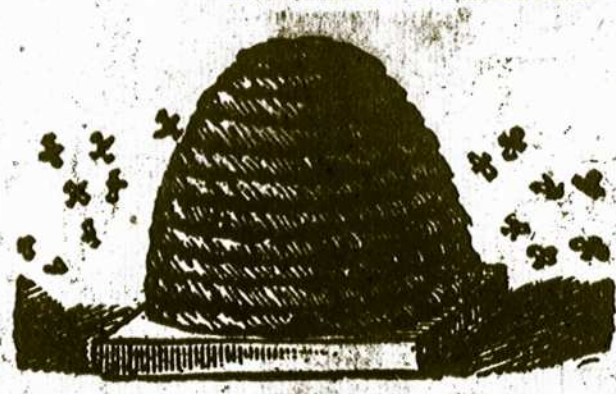
Lietuvių Mokslo Draugijos valdybos nariui dr. Antanui Vileišiui mirus, į valdybą įėjo daugiausia gavęs balsų kandidatas—dr. Jurgis Šlapelis. Kasininku išrinktas Pranas Mašiotas. Perduoti jam kasą pašaukti revizijos komisijos nariai: Šniukšta ir Liandsbergis.

Suo loja, o žmogus važiuoja.

Prašveistas vaiks dorenis.

Tėvo bei motinos rankos visados švelnios.

SVIEŽIO ŠIMACIO SODU MEDAUS

BOX 96,

M. WALINCIUS,
HART, MICHIGAN.

J. SKRITULSKAS NATŪRIUS IR AGENTAS

Užlaikau geriausius cigarus. Parduodu laivakortas ant visų lietuvių, kur tik kas nori ant geriausių ir greičiausių laivų. Siūsiu pinigų į visas dalis svietis greitai ir pigiai. Išsinešiu visokių žmonių pinigų ant amerikoniškų Darau devyniasis, pavidimus dalių ir atlieku visokių reikalus su Rusijos valdžia. Užlaikau svietis gamtą ir verslininkus. Iš patalynių miestų galima atvežti laisvius.

JOHN SKRITULSKAS
26 Broad Street New Britain Conn.
Telephone 556

PHONES:

Bell — Kensington 5316
Keystone — East 6720

DR. E. G. KLIMAS LIETUVIŲ GYDYTOJAS

Priėmimo Valandos:
9-10 val. rytė. 6-8 val. vakarė.
2538 E. ALLEGHENY AVE.
Persikėlė į Naują Vietą
PHILADELPHIA, PA.

Lietuvis Advokatas

Pranešu, kad kitokių provų neimu kaip tik už kolektivas ir užmušimas prieš Kasyklas, Fabrikus, Geležinkelius, Laivus ir t.t. Skundžiu United States Courtuose ir gerai supranti punktus provų už kolektivas.

B. S. YANKAUS
154 Nassau St., New York, N. Y.

Am. Liet. Taut. Sandaros Organas

"SANDARA"

PUIKIAUSIAI nušviečia lietuvių gyvenimą visam pasaulyje ir uoliausiai gina darbininkų reikalus. Metams \$2.00
Skaitykite visi. Reikalaukite pažiūrėti mui adresuodami:

"SANDARA"

366 West Broadway — South Boston, Mass.

F. P. Bradchulis

Attorney and Counselor at Law
LIETUVIŲ ADVOKATAS
105 W. Monroe St., Chicago, Ill.
Telephone Central 220.
Gyv. 3122 S. Halsted St., arti 31-00
Telephone Yards 2390.

Phone Bell 1964.

JOHN S. LOPATTO

Attorney and Counselor at Law
SLA ADVOKATAS-PATARĖJA
105-106 Coal Exchange Building
WILKES-BARRE, PA.

ADVOKATAS

George Matulewicz

ATTORNEY-AT-LAW
Room 810
National State Bank Building,
810 Broad Street, Newark, N. J.
Telephone 4256 Market

KAZIS KRAUCZUNAS

ADVOKATAS IR NOTARAS
403 LYON BUILDING,
SEATTLE, WASH.

Tuštą pilnas tiesos vienos esu duose. Pirmas asabiškai veit provas į kima valstijas ant pakvoti me. Taipgi duodu patarimus patalynėms.

"UKININKAS"

Skaityk Bepartyvinką Laikraštį, kuris rašo tik apie ukininkystę maista.

Taipgi pirkite medų tiesiog nuo farmos, supilgt į blikines po 5 vrs, — \$1.75.

Atsakymui įdėkite markę. Adresuokite:

AMERIKOS UKININKAS
Box 96, Hart, Mich. (52)

Kas garsinasi TĖVYNĖJE,

Tas gauna savo pinigų vertę.

KONSERVATORIJA

L. M. Konservatorija užsida- ro atostogoms iki 15 d. rugsėjo. „KANKLIU“ prenumerata šiems metams, iki rugsėjo mėnesiui, vienas dolaris.
„Kanklių“ komplektas 1917 m. 1 dol. 50c.
„Kanklių“ komplektas 1918 m. 1 dol. 50c.
„Girių Karalius“, fantastiška opera, 3 dol.

Užsakant, reikia rašyti:

M. Petrauskas

769 BROADWAY,
SO. BOSTON, MASS.

"Lietuviškas Išradėjas"

Šituo vardu išleisdome naują knygutę del išradėjų, talpinanti 20 paveikslų ir iliustracijų, visokių išradėjų ir išradimų, su aprašymais ir paveikslais miestų. New Yorko ir Washingtono.

Tą brangią knygutę, mes išsiunčiame kiekvienam ant pareikalavimo.

Dykai!

Jeigu jūs norite žinoti kiek turto žmonės prasigveno ir kiek dar galima prasigventi su pagalba naudingų išradimų, tai rašykite tuojau, reikalaudami tos naudingos knygtės. Knygo žinovai (eksportai) patentų, — bandome išradimus DYKAL Rašykite:

American European Patent
Offices, Inc.
256 Broadway (T. E.)
New York N. Y.

Žmogus kasosi galva, kad palengvint niežėjimą. Kasimasi pasidaro papročiu, ir tuomet žmogus kasosi nejuokiam. Bet jis žino, kad jam niežti, ir visi kiti tai žino.
Vyrai ir moteris kenčia niežėjimą nuo pleiskanų, o kenčia bereikalingai, nes tą niežėjimą galima lengvai pašalinti. Nebus daugiau niežėjimo, kasimosi, plaukų slinkimo ir kitų nesmagumų, įvykstančių nuo pleiskanų.

RUFFLES yra maistinga maudynė galvos odai ir plaukams. Ji nesugadina nei jautriausios odos. Jūs negalite apsieiti be RUFFLES, jei turite pleiskaną.
Jūs aptiekininkas parduos jums už 65c. bonkute. Mes taipgi galime atsiųsti jums tiesiog, jei gausime nuo jūsų 75 centus pašto markėmis ar money order, kuriuos siųskite šiuo adresu:

F. AD. RICHTER & CO., 316-330 Broadway, New York

GARSINKITĖS "TĖVYNĖJE"

PIRKITE! PIRKITE!

AMERIKA

VINAS PILNAS EINA

PRIEGLAUDOS NAMO FONDUI

VINGOS "AMERIKA" naudingumas — verba yra tame, kad joje patelpa daug ir domių ir kiekvienam reikalingu žinoti faktų, nurodymų ir žinių apie Ameriką ir

DLATINDAMI šia knygą padarysite didelę naudą sau, nes gausite dvigubą pinigų vertę ir padarysite naudą savo Organizacijai, — pagelbėsi inkunytį senai pradėtą PRIEGLAUDOS NAMO steigimo darbą.

KNINGA BIDELE KAINA TIKTAI 75c

SLA. Kuopoms, užsiskant nemažiau 10 egz. nu- leidžiama 40 nuostintis.

*PILNUS AR MONEY ORDERIUS SIŪSKIT
LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA
307 W. 30th STREET, NEW YORK CITY.

SLA. KNYGOS

MUSŲ KNYGYNE GALIMA GAUTI VISOKIŲ KNYGŲ

Žemiaus paminime knygas, kurias vargiai kur nors kitur begalėtumėt gauti. Štai jos:

AISOPO PASAKOS. — Su paveikslais, 360 puslapių. Kaina \$1.25. SLA. nariams 75 centai.

AMERIKA. — Knyga didelio formato, 288 pusl., kaina 75c. SLA. kuopoms, užsiskant nemažiau 25 egz., nuleidžiama 40%.

APSVIETA. — Mokslo ir literatūros periodinis leidinys, 1892-3 m. Knyga be apdary — tikrai 50c.; su apdara — 75c. SLA. kuopoms, užsiskant nemažiau 10 egz., nuleidžiama 40%.

APDRAUDA IR PAŠALPA. — 32 pusl., kaina 10c., SLA. nariams 5 centai.

DARBININKŲ PADĖJIMAS AMERIKOJE. — 35 pusl. Kaina 10c., SLA. nariams 5c.

DAKTARAS IS PRIEVARTOS. — Naujausia 3-jų veiksmų komedija, 64 pusl., su Molieres biografia. Kaina — 10c., SLA. nariams — 10c.

IS LIETUVOS HISTORIJOS. — 68 pusl. Kaina 20c., SLA. nariams 10c.

KAIP GYVENA: Latviai, Suomia, Anglai. — Rankius naudingų žinių apie gyvenimą minėtųjų tautų. Pust. 65, kaina 20c. SLA. nariams — 10c.

KAIP BULGARAI INGIJO LAISVE. — I dalis. Pust. 28, kaina — 20c., SLA. nariams — 10c.

KAIP BULGARAI INGIJO LAISVE. — II dalis. Pust. 32, kaina — 20c., SLA. nariams — 10c.

KAS IS KUR PAREINA. — Naudingos žinios apie kasdieninius žmonių vartojamus daiktus. Psl. 64, kaina 20c., SLA. nar. 10c.

KELIONE Į SIDLAVĄ. — Vaidelis iš apvaikščiojimo garsios Lietuvoje įventės. Pust. 48, kaina 15c., SLA. nariams 10c.

KRAZIŲ SKERDYNĖ ir jos Pasekmės. — Paminklas dėl Kražių nuo Amerikos Lietuvių. — Pust. 77, kaina 15c., SLA. nar. 8c.

KUN. A. BURBA. Jo gyvenimas ir darbai. — Mažas paminklas nuo SLA. Pust. 29, kaina — 20c., SLA. nariams — 10c.

LIETUVIŠKA CHRESTOMATIJA. — Rinkinys iš 38 pasakų ir 54 gražių eilių, tinkamų deklamuoti viešuose vakaruose. — Pust. 180, kaina — 40c., SLA. nariams 20c.

LIETUVIŲ TAUTOS KLAUSIMAS EUROP. KARĖS METU. — Šioje knygutėje gvildenama karės tikrosios priežastis. Pust. 102, kaina — 35c., SLA. nariams — 18c.

NUO DEGTINĖS. — Komedija dviejuose aktuose. — Pust. 19, kaina — 10c., SLA. nariams — 5c.

NAMŲ IR YPATOS HYGIENA. 31 pusl., kaina 10c. Nariams 5c.

PADĖJIMAS LIETUVIŲ TAUTOS RUSŲ VIESPATIJOJE. — Knyga didelio formato, rusų kalboje, 128 pusl., kaina — \$1. SLA. nariams — 50c.

PASNINKAI LIETUVOJE. — Pust. 16, kaina — 5 centai, SLA. nariams — 3c.

PERSPĖJIMAS APIE ŠVENTĄ TIKEJIMĄ, o ypatingai apie Jėzusa Kristaus Bažnyčią. — Pust. 69, kaina — 10 centų, SLA. nariams — 5c.

RUOŽAI IS SLA. SISTRIJOS. 35 pusl. Kaina 10c. Nariams 5c.

SVINTANT. — Historiška apysaka apie Bulgarių atgijimą iš tau- tiško migo. Pust. 126, kaina 25c., SLA. nariams — 13c.

TRACHOMA, arba sergėkite akis. — Prie Šviesos. — Knygėlė kalba pati už save. Pust. 100, kaina — 20c., SLA. nar. 10c.

"TĖVYNĖS" KOMPLETAS 1909-1910-1911 metų. po \$1.00. SLA. nariams — 50c.

Reikalaudami knygų, parašykite aiškiai knygos vardą.

Pinigus geriausiai siųsti per pašto Money Order, paprastame laiške, uždurosuojant:

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA

307 W. 30TH STREET, NEW YORK, N. Y.

S.L.A. PILDOMOSIOS TARYBOS IR KOMISIJŲ ADRESAI

PILDOMOJI TARYBA:

rezidentas — St. Gegužis,
Mahoney City, Pa.

Sekretorius — A. B. Strimaitis,
307 W. 30th St., New York, N. Y.

Vice-Prez. — Dr. J. T. Baltrušaitienė,
2029-5th Ave., Pittsburgh, Pa.

ždininkas — T. Paukštis,
13 Mill St., Pittston, Pa.

ždo Glob. — T. Astramskas,
307 W. 30th St., New York City.

ždo Glob. — J. M. Danielius,
120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Dr. Kvotėjas — Dr. F. Matulaitis,
419 Boylston St., Boston, Mass.

KONTROLĖS KOMISIJA:
Dr. Butkus, 307 W. 30th St.,
New York, N. Y.

V. Liutkauskas, Linden N. J.
I. Nevliackas, 149 Millbury St.,
Worcester, Mass.

APŠVIETOS KOMISIJA:
Dr. A. Zimontas,
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

P. Norius,
120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

I. Strimaitis,
106 W. Broadway, So. Boston, Mass.

3. ĮSTATŲ KOMISIJA:
F. B. Bradchulis,
105 W. Monroe St., Chicago, Ill.

K. Gugis,
3323 So. Halsted St., Chicago, Ill.

B. K. Balutis,
814 W. 33rd St., Chicago, Ill.

4. FINANSŲ KOMISIJA:
J. Zemantauskas,
797 Bank St., Waterbury, Conn.

K. C. Yargelinas,
377 W. Broadway, So. Boston, Mass.

K. Makarevičius,
262 Wallace St., New Haven, Ct.

5. SVEIKATOS KOMISIJA:
Dr. Ig. Klimas,
2538 Allegheny Ave., Philada., Pa.

Dr. Ip. Bronušas,
University Hospital, Baltimore, Md.

Dr. J. Jonikaitis,
New York City Hospital, N. Y.

6. PRIEGLAUDOS NAMO
KOMISIJA:

Kl. Jurgelionis,
3133 Emerald Ave., Chicago, Ill.

A. M. Makauskas
Box 695, Forest City, Pa.

K. Gilbertienė,
1419 N. Main St., Scranton, Pa.

7. LABDARYBĖS KOMISIJA:
J. Ambrasejus,
168 Grand St., Brooklyn, N.Y.

St. Bakanas,
Bridgeville, Pa.

A. M. Martus,
38 So. Bowers St., Shenandoah, Pa.

8. KANKINIŲ SELP. KOMISIJA:
J. Baltrušaitis,
2029-5th Ave., Pittsburgh, Pa.

M. G. Damijotaitienė,
901 W. 33rd St., Chicago, Ill.

A. Augunas,
120 Grand St., Brooklyn, N.Y.

TEISMO KOMISIJA:
M. Mockapetris,
279 Bolton St., So. Boston, Mass.

J. Sekevičius,
101 Oak St., Lawrence, Mass.

P. W. Birštonas,
Shenandoah, Pa.

MOKSLO, LITERATūros IR DAILOS SAYAITINIS LAIKRAŠTIS

"DIRVA"

Vedama Pirmiejiškoje Tautinėje Dvasioje

EINA KAS PENKTADIENIS.

PRENUMERATA:
Amerikoje metams \$2.00, pusei metų — \$1.00
Kanadoje metams \$2.50. Kitur met. — \$3.00
Vieną Numerį Pažiūrėjimui
Siunčiame Dovanai

"DIRVŲJE" yra sekantie nuolatiniai skyriai: Žinios — Iš Lie-
tuvių Gyvenimo — Iš Realio Gyvenimo (tikri juokai) — Nuo
Redakcijos — Moksliški Straipsniai — Kitokie Straipsniai ir
Pasikaitymai — Jaunimas — Vietinės Žinios.

Į žlaikome Visokių Knygų. Reikalaukite Musų Naujo Knygų.
Karalogo. Visokių Spaudos Darbus Atliekame Gerai, Gražiai
Ir Greitai.

Tikla Išleista
ŽINGEIDŽIAUSIA KNYGA, KOKIA LIETUVIAI
Kas Yra Škalte

VIENUOLYNO-KLIŠTORIAUS SLAPTYBES

Pilnas aprašymas slapto klištoriaus gyvenimo kunigų su vienuo-
lėmis.

Su 6 paveikslais, 152 puslapių, kaina tikrai \$1.00.
Reikalaukite, siųsdami ir pinigų (agentams
duodama 50%) šiuo adresu:

"DIRVA",
7907 Superior Avenue, Cleveland, Ohio.

Severos Gyduoles užlaiko
seimynos sveikatą.

Kojoms smagumas.

Kuomet jūsų kojos skauda ir apšalai prakaituoja nuo ko atsiranda jaumas deginimo ir niežėjimo, arba jeigu batai jaudina per anksti ir vaikščiojimas yra kankinys — nenusimink, Gauk

Severa's Foot Powder

(Severos Proškas Kojoms) savo aptiekoje, o tuomi užtikrins kojom smagumą. Tada yra malonus kojom preparatas. Itrink po truputį šią talpą, ant kojos paviršiaus ir padų, įberk po biskij batus ir jaudinimas, o apšalai paeigaujamą palengvinimą. Kaina 25 ct. ir 1 ct. talpų.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

BALIUŠ

Michigan City, Ind., 222 Kuopa rengia pirmą didelį balių, kuris įvyks 2 d. rugpj. (August), 1919 m., Geister svetainėje, Kampas 9th ir Willard Ave. Prasidės 8 val. vakare. Įžanga porai 50c, moterims uždanga. Kvietiniam visus lietuvius ir lietuvaites atsilankyti ant šito iškilmingo baliaus. Turėsite šitos naujos galybės skanų grėtinį, Gylės Latozos orkestrą. Visus užkviečia Rengėjai.

ANGLIU KASYKLA

Keletas jums gerų žinių.

The Atlantic Coal Company, Inc., geidžia jums pranešti, kad minėtos kompanijos angliakasykla New Geneva, Fayette Co., Pa., yra jau atidaryta ir pilnai gata va anglių kasimui. Kreivuma jau istaisyta, vagonams kelias pusantros mylios ilgio, baigiama nauji kasykloms karukai ir lokomotyvai atvežti prie kasyklų ir keletas angliakasiams gyven ti stubų jau pastatyta.

Anglis yra nuo septynių iki dešinių pėdų augšio su labai geru viršum ir apačia, kasyklose nėra vandens nei gazų.

Yra dar keliolika sėrų parduodami. Jeigu tamsta turi kiek pinigų investinimui — pasinaudok šia gera proga. Sėrų čiena \$50.00 vienas. Sėrų galima pirkti kiek tik nori. Mums reikalinga tikrai gerų, atsakančių angliakasių.

Jeigu tamsta manai esąs geru vyru ir manai prisidėti prie mūsų kompanijos, rašyk pas:

Atlantic Coal Mine, Inc.,
209 Union Bank Bldg.,
Pittsburgh, Pa.

VASARINĖ NEGALE.

Kaip jūs galite kaltinti savo pilvą, kuomet jūs negalite patogiai jaustis vasaros karščiuse? Jūs per daug valgate, jūs trokštate maisto, kurio jūsų viduriai negali asimiliuoti, jūs nepasivaikšiojate, užtai, kad jūs norite važiuoti automobiliu, etc. Bet jeigu jūs klausiate patarimo, štai jis: prižiūrėk savo vidurius reguliariai ir užlaikyk juos liuosais su pagalba Trinerio Amerikonišku Eleksiru. Kartaus Vyno! Ši gyduolė veikia umai ir be jokio priklumo. Ji yra labai skani ir susideda iš šadėlinių, patvirtintų geriausiais vidurių valytojais. Jūs galite j gauti kiekvienoje aptiekoje. O jeigu jauti strėnos skausmą, gauk tuojaus Trinerio

Linimento, vaisto, kuris tuo jaus paluosuoja skausmą ir nepritraukia puslių. Visose aptiekose. — Jos. Triner Company, 1333—1343 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

91 Kuopos susirinkimas atsisbus rugpj. 8 d. 7 val. vakare, Malonėkite visi nariai atsilankyti, nes yra svarbių reikalų.

J. S. Karčėmekas.
Wilmerding, Pa., 42 kp. Nuo dabar susirinkimai bus laikomi kiekvieno mėnesio pirmą nedėdienį, 7.30 val. vakare. Nariai yra kviečiami visuomet atsilankyti.

Sekret. Josas Pionka.
Rochester, N. Y., 69 kp. susirinkim.

mas bus, laikomas 3 d. rugpjūčio, 1919. Visi nariai yra kviečiami atsilankyti.

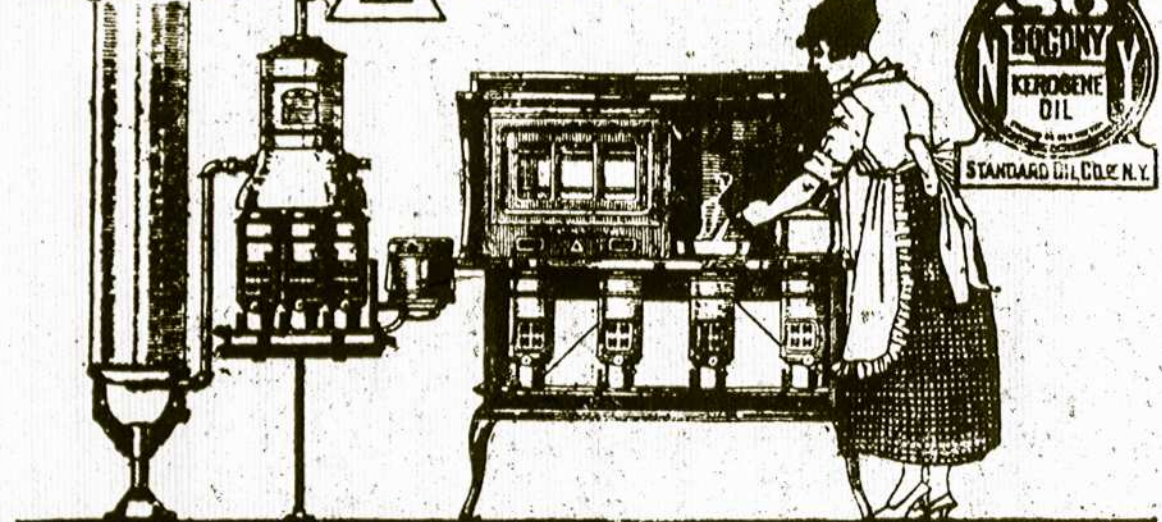
New York, N. Y., 126 kp. susirinkimas įvyks 8d. rugpjūčio, 1919. S. A. Raštineje, 8 val. vakare. Visi nariai yra kviečiami atsilankyti, nes yra daug svarbių reikalų aptarti mui.

Sekr. P. Jurgeliutė.
St. Lou's, Mo., 241 kp. sekantis susirinkimas atsisbus 2 d. rugpj. (August), 1919 m., t. y. subatos vakare 6 val. paprastose vietose, — Public Library, ant. 14tos ir Cass

Pereitas susirinkimas įvyktį negalėjo, kadangi iš priežasties šventų dienų knygyną ant 6 val. uždare ir as biskj. pervečiai gavau sužinoti, kad būtų buvę galima pamainyti dieną. Todėl ant sekancio susirinkimo nariai malonėsite prisibiti.

Organizatorius J. V. Klataitis.

NEW PERFECTION OIL COOK STOVES

VASAROS METŲ VIRIMAS.

The New Perfection Cookstove suteikia jums vėsią, švarią virtuvę vasaros karščiuse. Jūs išvengsite suodžių, nešvaros ir pelenų, kuriuos padaro angliai ir malkos — prie to nema ilgai pečiaus užkurimui.

ILGU MELYNŲ KAMINĖLIU DEGIKAS suteikia tik tiek, kiek reikalinga karščiui — nei daugiau, nei mažiau. Radegit degtukų, nureguliuok kaip pagaiduojama ir užbaigta. Nuo vieno iki keturių degių didumo.

The New Perfection Vandens Šildytojas greitai pagamina karštį vandenį visokiems reikalams. Parsiduoda ištikimose krautuose.

Geresniems rezultatams naudokit SoCony kerosiną.

Standard Oil Co. New York, N. Y.

Sva bioti ofisai: New York — Albany — Buffalo — Boston

Užteig PÜRITAN pečiai — yra geriausi trumpais kaminičiais pečiai.

Drauge Lietuvi

SKAITYK KAS ČIA ŽEMIAUS RAŠOMA

PROGRESS SHOE MANUFACTURING CO.

95 PARK ST., BROCKTON, MASS.

PIRMUTINĖ LIETUVIŲ AVALŲ IŠDIRBYSTĖ AMERIKOJE IR ANT VISO ŽEMĖS KAMUOLIOH

Gerbiami Amerikos lietuviai! Mes, Progress Shoe Korporacija, norim atkreipti jūsų atidumą į tai, kad jūs mūsų prašymą ir atsišaukimą paremtumėt taip, kaip pridera geram Lietuvui!

Progress Shoe Corp. yra susiorganizavusi vien iš lietuvių darbininkų; kapitalo sudėjo \$35.000. Avalų darbas jau yra varomas. Mūsų išdirbystės avalai (čeverykai) jau pasiekė nekurias Amerikos lietuvių krautuves. Avalai yra išdirbami geriausios skuros, tuo tikslu, kad lietuvis nusipirktų lietuvių išdirbystės avalus turėtų užsiganėdinimą ir pasigerėjimą jų tvirtumu ir gražių darbu.

Todėl mielas drg. lietuvi, kuomet tau reikia poros čeverykų, tai visuomet klausk Progress Shoe Company's darbo čeverykų; pirkdamas visuomet žiūrėk, kad ant čeverykų būtų stampa su žirgvaikiu. Lietuviai, jūs būtina reikalaukit iš krautuvninkų mūsų darbo avalų, o krautuvninkas visuomet jūsų reikalavimą išpildys.

Lietuviai krautuvninkai, kurie dar neesat dave užsakymų Progress Shoe Corp., malonėkit pasiskubinti su užsakymu, nes mes tikri esame, kad mūsų darbo avalais pilnai užganėdinsime jus, o jūs — savo kostumerius.

Progress Shoe Corp. yra inkorporuota ant \$100.000. Sėras \$100. Ypata gali pirkti ne daugiau kaip 10 sėrų (už vieną \$1.000 10 sėrų).

Drauge lietuvi! kviečiame jus prisidėti prie Progress Shoe Corp., pirk pakol dar parduodama, nes vėliaus negausit. Avalų išdirbystės biznio pasekmės geros, pirkusiems sėrus lemia gera ateitį. Tuojaus išpirk „Money Order“ vardu P. K. Wychunas, Kasininkas Progress Shoe Co. Money Order'į ir laišką su jūsų pilnu adresu, vardu ir pavarde siųsk S. A. Milchius, Sekretorius, 95 Spark St., Brockton, Mass.

MOKSLO

neresikia įieškoti todėl, kad mes prisijungiamo mokslo tiesiog į Jūsų namus.

Katalogas ir informacijos dykal. Visi mokslai ir amžiniai atduoja mums už mūsų gerą ir pasciminga mokymą. Mes greitai ir gerai mokiname: Lietuvių kalbą, Gramatiką ir Sintaksę, Arimetiką, Anglių kalbą, Poetiją, Oratoriją, Suredagaujame korespondencijos, Straiptelius, Knygas (aukštųjų) ir Elies. Paskome straipsnius, prelekcijas, debatus ir prakabas. Visuomet idėkite krasas ženkliel atakymai. Adresuokit L. K. MOKYKLA, 1359 N. Moyne Ave., Chicago, Ill.

PIKNIKAS

SLA. 76 kp. iš C. Brooklyn, N. Y., atsisbus subatoj, 26 d. Liepos (July), 1919, Washington Parke, Maspeth, L. I. Pradžia 2 val. popietį ir trauksis iki vėlunui nakties. Bus puiki muzika, gros visokius šokus. Ineiga 25c. ypatai.

Užkviečia atsilankyti visus Rengėjai.

PATENTAS

Norėčiau surasti draugą užmokėjimui patento kaštų.

Lauksiu atsakymo.

Su pagarba —

S. A. Zolp,

c/o D. Lagrian, R. I.

Unionville, Mich.

PAJIESKOJIMAS.

Pajieskau savo seserėno Frano Prakapo, kuris, kaip girdėjau, gyvena Lowell, Mass. Jau 15 metų, kaip nesimatėm. Meldžiu ar jis pats ar kas kitas atsiųsk. Jis paeina iš Lietuvos Vilniaus rėdybos, Trakų apskrčio, Laičių gminio. Rašykite man sekancio adresu:

Adomas Čekius,
Harrisburg, Ill.

Pajieskau savo giminių ir pažįstamų. Aš paeina iš Suvalkų gub., Seinų apskr., Slabados gminio, Norūnų kaimo. Rašykite šiuo adresu:

Petras Sadauskas,
139 Mantoni str., Philadelphia, Pa.

Patinę Gyslos ir Chroniskai Skaudamos Kojos

Išgydoma išlaikiniu gydymu. — mazgojimu ir aprašu, jmu iš odas gyduotes neris, vartojamos Specialista gydymė chroniskų kojų ligų

Mrs. Anna Whitaker
511 North Main Street
PHILADELPHIA, PA.

FARMA! FARMA!

Jegu jūs norite pasidaryti sau namą ir buti nepriugulmingu, pirkite farmą Lietuvių kolonijoje „Vilnos“ Vilas paviete, Wisconsin. Jeigu jūs pirksite ten sau farmą, jūs pirksite nuo savininko, bet ne nuo agento. Mes esame savininkais apie 50,000 akrų žemės, ir paskyrėme 5,000 akrų vien tik lietuviams dėl kolonijos, ir paskyrėme Kazimierą Gadliauską kaip Kolonijos direktorių, kuris gyvena Kolonijoje ir kurio užsėmimas yra mums pagelbėti.

Mes jau apgyvendinome apie 25 šeimynas lietuvių, kurie ten gyvena ir turi pasisekimą. Mes pagelbstime kiekvienam nuo pradžios, kuris perka nuo mūsų farmą. Mes pagelbstime pasietatyti namus ir mes parduodame jiems arklis, karves, ir kitus galvijus, ir ukės mašinerijas ant lengvų išmokėjimų.

Jūs galite pirkti farmą kokio dydžio jūs norite, — 40, 80, 120, 160 akrų, arba daugiau už kainas nuo \$15.00 iki \$25.00 už akrą. Jeigu jūs žingeidaujate pasilikti nariu pasekmingos lietuvių apieilinkės nepriugulmingų fermerių, rašykite mums lietuviškai dėl platesnių žinių.

SANBORN COMPANY,
Eagle River, Wisconsin.

Per visą metą minkštas gėralas.

VADOVYSTĖ, KARTĄ ISTEIGTA, YRA SUSTIPRINTA IR PATVIRTINTA JO PASEKĖJŲ IR PAMĖGDZIOTOJŲ. BEVO'S VADOVYSTĖ YRA APSAUKTA TOKIU DIDELIU ŠKAITLIUMI PASEKĖJŲ, KOKIO DAR JOKIS VADOVAS NETURĖJO.

Parduodama visur. Šeimynas aprupina groserininkai, aptiekininkai ir pardavėjai. Atsilankiusieji yra širdingai kviečiami apžiūrėti mūsų darbavietę.

ST. LOUIS
ANHEUSER-BUSCH

PRANEŠIMAS.

SLA. 5-tas Apskritys rengia outtingą ant 17 d. Rugpjūčio (August), Marcella Park'e, Maspeth, L. I., N. Y.

Todėl malonėkite Draugijos bei kuopos nereginti ant tos dienos jojų pasilinksminimui, nes mes pasirūžę esam užganėdinti visus atsilankiusius su puikia muzika, prakalboomis, dainomis ir kitokiais pamarginimais.

Komisija.

Bell Phone -- Dickinson 1198 W.
Dr. A. P. DAMBRAUCKAS

Priėmimo Valandos:
Nuo 10 išryto,
2-3 popietį ir
6-8 vakare.

PHILADELPHIA, PA.
1624 S. 4-TH ST.

REIKALAUJAMA

Preserij prie vyriškų švarkų. Nuolatinis darbas per ištisą metą.

Kreipkitės pas:
EISENBERG and SETTEL
508 Broadway, New York, N. Y.

Pinigus

siunčiam į Lietuvą ir Lenkiją šulys žemiausių dienų ypatom — ne priešam. Po ilgų kentėjimų, pagalba kraujū būtinai yra reikalinga. Per tai privalot kreiptis ypatingai ar laišku į mūsų BANKINĮ NAMŲ.

I. HERZ. Bankierius ir Notaras

224 WEST 34th STREET, NEW YORK, N. Y.

Pardavimas Laivakorėjų visų laivinių linijų pagal kompanijų kainą.

Lietuvos Žemes Bankas

(LITHUANIAN LAND ASSOCIATION)

320 Fifth Avenue, New York, N. Y.

KVIEČIAMAS SUSIJUNGTI SU

LIETUVOS PREKYBOS IR PRAMONĖS BANKU

„LIETUVOS ŽEMĖS BANKAS“

Lietuvoje persikeitė į

„LIETUVOS PREKYBOS IR PRAMONĖS BANKA“

Tą žinią anksčiau gavome nuo p. Yčo iš Paryžiaus per kabelį. Ponas Yčas, direktoriato vardu, kviečia, kad ir mes Amerikiečiai su savo šurinktais pinigais prie to

LIETUVOS PREKYBOS IR PRAMONĖS BANKO“ prisidėtume.

(Kun. J. Žilius paskirtas važiuoti tame dalyke pasiteirauti.)

Lietuvos Prekybos ir Pramonės BANKAS jau turi suvirš 8,000.000.00 (aštuonis milijonus) auksinių.

(1 rubl. lyginasi dviem auksinam) Taigi tas Bankas jau operuoja.

L. Ž. Banko sėro kaina \$50.00 Bondsus priimame pagal jų dienos kursą.

Klausdami informacijų arba prisijungdami pinigų adresuokite sekanciai:

Šis paskelbimas paimtas iš Lietuvoje einančių laikraščių.

Lietuvos Prekybos ir Pramonės

BANKAS.

KAUNO SKYRIAUS BALANSAS

Balandžio mėn. 1 dienai 1919 m.

AKTYVAS	PASIVAS
Kasa	Indėliai (šeimosios sąskaitos)
Paskolos	Mity Vadyba
Avalai	Lietuvos mums
Korespondentai „Nostro“	Valstybės Pinigai
Indėmai turė	Precentai, komisija ir k.
Kuriantis operacijos	
Chamotės ilaidos	
Auksa, 5,387,979. 61	Auksa, 6,145,274. 12
	228,187. 46
	7863.
	161. 85
	6,475. 90
	Auksa, 6,387,979. 61

Užstatai: mūsų rubliai 73,992. —
vėkeliai — auksa, 3,016,500. —

Depozitai: mūsų rubliai 254,290. 20

LIETUVOS ŽEMĖS BANKAS

(LITHUANIAN LAND ASSOCIATION)

320 FIFTH AVENUE, NEW YORK, N. Y.

L. Ž. Banko Pirmininkas gavęs iš Valdybos leidimą, ir L. Ž. Banko direktorių pritarimą, veža į Lietuvą 185.000 rublių.

Tie Rubliai bus deponuoti Lietuvos Prekybos ir Pramonės Banke. Rublių vertė tokiu būdu jau yra apsaugota ir nešiošimti. Taipgi tas kapitalas, sudėtas Lietuvoje, neš naudą Lietuvai.

Kurie turite RUBLIŲ, tuoj idėje į registruotą laišką siųskite juos į LIETUVOS ŽEMĖS BANKA, jei norite savo rublius apsaugoti arba pernešti į Lietuvą.

Pinigai Lietuvos pramonė labai reikalingi.

Visi Amerikos Lietuviai stokite į darbą.

Taipgi pirktie LIETUVOS ŽEMĖS BANKO sėrus už dolarius

SĖRO KAINA \$50.00.

Bondsus priimame pagal jų dienos kursą.

Klausdami informacijų arba prisijungdami pinigų adresuokite sekanciai: